

ጽላተ ሙሴ በኢትዮጵያ ናትን?

**ከሲና እስከ አክሱም
በሮበርት ኮርኑክ**

**አዘጋጅና አሳታሚ
ሣህለ ጥላሁን
1999 ዓ.ም
አዲስ አበባ**

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው

All right reserved.

1999 (2007 እ.ኤ.አ)

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው

"Relic Quest"

By Robert Cornuke

Copyright © 2005

ከሚለው ተወዳጅ መጽሐፍ ነው፡፡

አሳታሚ

ሣህለ ጥላሁን

አዲስ አበባ

ለአበሩና ለልጆቹ

ቤተሰባዊ ፍቅራችሁና መልካም ሥራችሁ በጉዞዬ ሁልጊዜ
ለሚታወሰኝ

«ሰው መመርመር አለበት፡፡»

የአፖሎ 15 ጠፈርተኛ ዴቪድ አር. ስካት

በ1971 ዓ.ም ከጨረቃ ላይ ያስተላለፈው መልእክት

«የምናውቀውን እንናገራለን፤ ያየነውንም
እንመሰክራለን፡፡» (ዮሐ. 3:11)

ደራሲ ሮበርት ኮርኑክ የተሰኙት አሜሪካዊ ደራሲ እንደ
አውሮፓ የዘመን አቆጣጠር በ2005 «ጽላተ ሙሴ በኢትዮጵያ
ናትን? ከሲና እስከ አክሱም» የተሰኘውን መጽሐፍ በአቶ ህሀለ
ጥላሁን ወልዴ ከእንግሊዝኛ ወደ አማርኛ የተተረጎመውን
የትርጉም ሥራ ገጽ በገጽ ለማየትና ለማንበብ ችያለሁ፡፡

ደራሲው ሮበርት ኮርኑክ ስለ ታቦተ ጽዮን አገር አቋርጠው፤
ወደ ኢትዮጵያ መጥተው ክትትልና ምርምር አድርገው
እውነታውን እውን ለማድረግ ያነሳሳቸው ቀደም ሲል «» «ታቦተ
ጽዮንን ፍለጋ» በሚል ርዕስ ከግርግሩ ሃንክክ የተጻፈውን መጽሐፍ
መነሻ በማድረግ የተጻፈ ሲሆን በተጨማሪም ነቢያት ስለ
ኢትዮጵያ የተነበዩትን፣ በሐዲስ ኪዳን ስለ ኢትዮጵያ የተነገሩትን
በማንጻጸር የተዘጋጀ መጽሐፍ እንደሆነ በቂ ግንዛቤ ያገኘሁት እጅግ
በጣም ጥሩ የሆነ ድርሰትና የትርጉም ሥራም ነው፡፡

በመሆኑም ይህንን የእምነትና የታሪክ መሠረት የሆነውን
የደራሲ ሮበርት ኮርኑክን የጥናት ምርምር ሥራ ኢትዮጵያውያን
አንብበው በታሪካቸው መንፈሳዊ ኩራት እንዲለማቸው፤ የዓለም
ሕዝብም ስለ ቅድስት ሀገር ኢትዮጵያ በስፋት እንዲረዳ፤
ተርጉመው ለንባብ፤ አሳትመው ለመረጃ እንዲበቃ ያደረጉትን
ተርጓሚ አቶ ሃህለ ጥላሁን ወልዴን ከልብ እያመሰገንኩ ታትሞ
ሲወጣ እያንዳንዱ የታሪክ ምሁርና ተመራማሪ ለታሪክ መረጃነት
እንዲጠቀምበት ሀሳቤን ስገልጽ ልባዊ ደስታ ይሰማኛል፡፡

ሊቀ ካህናት ብርሃኑ ገ/አማኑኤል

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን

የትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ

የመጽሐፉ የመጀመሪያ ክፍል በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ የተጠቀሱ ጥቂት ታሪካዊ እውነታዎች የተፈጸሙበትን ትክክለኛ ቦታ ለመመልከትና በእምነት የተዋሃደንን ሐቅ ለማስረገጥ የተደረገን እልህ አስጨራሽ አሰሳዎች የተገለጠበት ይህ መጽሐፍ እንደ ልብ ወለድ መጽሐፍ በአንድ ትንፋሽ ለማገባደድ የሚፈታተን ነው። ለረጅም ጊዜ ተቀባይነት አግኝቶ የቆየና ከትውልድ ወደ ትውልድ የተላለፈን ታሪክ በትክክለኛ እውነት የሚቀይር መሆኑን ደግሞ ልዩ ያደርገዋል።

የመጽሐፉ ሁለተኛ ክፍል የመጀመሪያው የሙሴ ጽላት በእርግጥ በኢትዮጵያ ይኖር እንደ ሆነ የፈተሽ ትዕግሥት የሞላበት የፍለጋ ሙከራ ያሳየ እጅግ የሚስብ ታሪክ ነው። እንዲህ ዓይነት ታሪካዊ ምርምሮች በተለያዩ ሰዎች ይደረጋሉ፤ እግዚአብሔርን በፍጹም ልባቸው በሚያምኑ ሰዎች የሚደረጉ ምርምሮች ደግሞ ይህ መጽሐፍ የሚገልጠው ይዘት ይኖራቸዋል።

ጌቱ ግዛው

የኢ.ወ.ኢ.ክ ኅብረት

የሥራ አስኪያጅ ቦርድ ጸሐፊ

ክፍል አንድ

1. ምዕራፍ አንድ፡- በአረቢያ መጥፋት	13
2. ምዕራፍ ሁለት፡- ተኩስ	19
3. ምዕራፍ ሦስት፡- ትውውቅ ከሥነ ፈለክ ተመራማሪ ጋር	23
4. ምዕራፍ አራት፡- ክረምት በግብጽ	32
5. ምዕራፍ አምስት፡- ወደ ሲና ጫፍ	43
6. ምዕራፍ ስድስት፡- እንደገና በመንገድ ላይ	57
7. ምዕራፍ ሰባት፡- ባል አል ላውዝ	76
8. ምዕራፍ ስምንት፡- ፀአቱን ወደ ጿላ	99
9. ምዕራፍ ዘጠኝ፡- ሌላ ጉዞ	119
10. ምዕራፍ አሥር፡- ሐኪም በቤቱ አለ	135
11. ምዕራፍ አሥራ አንድ፡- የሲና ትዝታ	152

ክፍል ሁለት

12. ምዕራፍ አሥራ ሁለት፡- የታቦቴ አስደናቂ ጉዞ	160
13. ምዕራፍ አሥራ ሦስት፡- ወደ ኢትዮጵያ የሚወስደው መንገድ	170
14. ምዕራፍ አሥራ አራት፡- ምሥጢራዊው ደሴት	195
15. ምዕራፍ አሥራ አምስት፡- መንኮሳትና ቀላውስት	208
16. ምዕራፍ አሥራ ስድስት፡- ታቦት ፍለጋ በአዲስ መንፈስ	230
17. ምዕራፍ አሥራ ሰባት፡- ይበልጥ መጠጋት	244
18. ምዕራፍ አሥራ ስምንት፡- አሳብ ይገለጣል	275
19. ምዕራፍ አሥራ ዘጠኝ፡- አንድ የመጨረሻ የጀብዱ ሥራ	297

የደራሲው ምስጋና

እንዲህ በመሰለው ትልቅ ሥራ ምስጋና የሚገባቸው ብዙ ሰዎች አሉ። ምንም እንኳን የሁሉንም ስም መዘርዘር ባልቻልንም፤ ለዚህ መጽሐፍ ዝግጅት የበኩላቸውን አስተዋጽኦ ያደረጉ ሁሉ ልባዊ ምስጋናዬን እንደሚቀበሉኝ ተስፋ አደርጋለሁ።

ከእነዚህ መካከል ጥቂቶቹ የተለየ ምስጋና ይገባቸዋል። ዴቪድ ሃልብሩክ በዚህ መጽሐፍ ላይ ቃሎችህ አሻራቸውን ትተዋል። ዶ/ር ሮይ ኑተሶን ምርምርህ መንገድ አመላክቶኛል። ኬን ዱርሃም እና ግራሃም ሃንኮክ ንድፈ ሐሳቦቻችሁ ለዘመናት የተቀለበሰችን ታሪክ ከፍቷል። ጂም ሽርዊን ለራሴ ከደነገግሁት ሕግ ሻገር እንድል አነቃቅተኝኛል። ላሪ ዊሊያምስ ጽናትህ ምላሌ ሆኖኛል። ሜሪ ሽርዊን ቃሎችሽ ነፍሴን አለምልመዋል። ዳግ ሸርሊንግ እና ስቲቭ ክራምፕቶን ወዳጅነታችሁ ወሰን የለውም። ጂም እና ፔኒ ካልድዌል ግኝቶቻችሁ አስደናቂ ናቸው። አልቶን ጋንክሲ፣ ጆኝ ፋራር፣ ሜሪ፣ ኪሌ፣ ሊንጻ ሻፈር፣ ዴቭ ሊንድስቴድ እና በቲንዶል እንዲሁም በዚህ ሥራ ላይ ተካፋይ የነበራችሁ ሁሉ አስተዋጻችሁና አመራራችሁ ይህን ሥራ ከፍጻሜ እንዲደርስ አስችሏል።

ርበርት ኮርኑክ

ምስጋና

የሚወደን እግዚአብሔር እኛን ደካሞችን ለሥራው ይመርጥና የሚረዱንን ከጉናችን ያስቀምጣል። ይህም ታላቅ ሥራ የሆነው እንዲሁ ነው።

«ጽላተ መሴ በኢትዮጵያ ናትን» ተተርጉሞ ለሕትመት እንዲበቃ ከጉኔ ሳይለዩ ያበረታቱኝን ላመስግናቸው አወዳለሁ።

በተለይ ደግሞ ወርቃማውን ጊዜአቸውን ሰውተው ጽሑፉን ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው አንብበው ማንኛውም ኢትዮጵያዊ የሆነ ሁሉ ይህን መጽሐፍ ማንበብ እንዳለበት መልእክታቸውን ያስተላለፋልኝን ሊቀ ካህናት ብርሃኑ ገ/አማኑኤል በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ከልብ ላመስግናቸው አወዳለሁ። ልዑል እግዚአብሔር ብድራቸውን ይክፈልልኝ።

ካላቸው ጥቂት ጊዜ ሰውተው ጽሑፉን በማንበብ ገንቢ ሐሳብ ለሰጡኝና ከጉኔ ሳይለዩ በተለያዩ ጊዜያት ላደረጉልኝ ምክርና ማበረታቻ አቶ ይልማ ጌታሁን የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ጠቅላይ ጸሐፊን ከልብ አመስግናለሁ።

ይህ መጽሐፍ ከጅምሩ አንሥቶ አሁን እደረሰበት ደረጃ ላይ እንዲደርስ ጉልሁን አስተዋጽኦ ያደረጉትን አቶ ምኒሊክ አስፋውንና ዲያቆን አካሰወልድ ተሰማን ከልብ አመስግናለሁ። እንዲሁም በአጭር ጊዜ ውስጥ መጽሐፉን አንብበው ገንቢ አስተያየታቸውን ለሰጡኝ ለአቶ ጌቱ ግዛው የኢ.ወ.ኤ.ክ. ኅብረት የሥራ አስኪያጅ ቦርድ ጸሐፊ ልባዊ ምስጋናዬ ይደረሳቸው።

ሥራውን በማስተባበርና የመጽሐፉን ፎርማት በኮምፒውተር በመጻፍ የረዱኝን አቶ ዘነበ ገ/ሐና የኤስ አይ ኤም የሥነ ጽሑፍ ክፍል ኃላፊንና ወ/ር ዓለምወሐይ አውነቱ እንዲሁ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ እላለሁ።

ኀህለ ጥላሁን

መግቢያ

ይህ መጽሐፍ ሁለት አንገሮችን ማለትም አፍሪካንና እስያን ብቻ ሳይሆን፤ ሁለት ዓለሞችን ማለትም የጥንቱንና የአሁኑን የሚያገናኝ ነው። ሰዎች ዛሬም ድረስ በተደጋጋሚ የሚጠይቋቸውና በየጊዜው የሚሟገቱባቸው ርእሰ ጉዳዮች አሉ። ከእነዚህም መካከል አንዱ የጽላተ ሙሴ ጉዳይ ነው። ይህ ጽላት የት ደረሰ? ደብዛው ጠፍቷል ወይስ ዛሬም አንድ የሆነ ስፍራ አለ? ካለ የት ነው ያለው? በምንስ ሁኔታ ላይ ነው የሚገኘው? እንደ እነዚህ ዐይነት ጥያቄዎችን ለመመለስ ሃይማኖተኛነት በራሱ በቂ አይደለም፤ ሐቀኛነትም አስፈላጊ ነው። የዚህ መጽሐፍ ደራሲ ሁለቱንም መሠረት በማድረግ ከፍ ሲል የተነሡትን ጥያቄዎች ለመመለስ ሞክሯል።

ይህ መጽሐፍ የጥንት እስራኤላውያን በሲና ምድረ በዳ ያደረጉትን ጉዞ ከመነሻቸው እስከ መድረሻቸው ድረስ ታሪካዊ ዱካቸውን በመከተል የነገሩን እውነተኛነት ያስገነዝበናል። ከዚያም ወደ ጽላተ ሙሴ ጉዳይ በመመለስ የጽላቱን ሕልውና ይመረምራል። በአንድ በኩል ሃይማኖተኛነት፤ በሌላ በኩል ሐቀኛነት መሠረታቸው የሆኑ ሰዎች ሕይወታቸውን ለአደጋ አጋልጠው እስከ ምን ድረስ እንደ ሂዱ ስናይ፤ እኛም አንባቢዎቹ፤ «ለእውነት ፍለጋ» እንነሣለን።

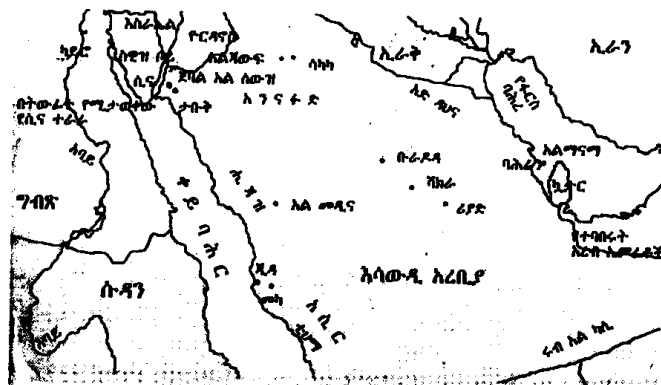
እንዲህ ዐይነት መጽሐፎች በሚጻፉበት ጊዜ ብዙ አንድምታ አላቸው። በእኛ እምነት አንደኛው አንድምታ ውይይት እንዲዳበር ያደርጋል። የመጽሐፉ ደራሲ ነገሮቹን ወይም በጉዳዩ ላይ እስከ ዛሬ ድረስ የተሰጡ አስተያየቶችን የመረመረው በቦታው ተገኝቶ ነው። እስራኤላውያን አጽረጡት የተባለውን የሲና ምድረ በዳ እርሱ ራሱ ለማጽረጥና ሁኔታውን በአካል ለማጤን ሞክሯል። ጽላተ ሙሴ አለ ተብሎ የሚታመንበት ስፍራ ተገኝቶ ነገሩን ለማጣራት ጥሯል። እንግዲህ በእነዚህ ርእሰ ጉዳዮች ላይ የተጀመረ ውይይት በተጨማሪ ተመክሮ እንዲደገፍና ውይይቱም አንድ አርምጃ እንዲቀጥል አድርጓል። ሌላው አንድምታ የጉዳዩ ባለቤቶች ራሳቸው (ማለትም ጽላተ ሙሴን በተመለከተ

አርቶዶክሳውያን) ስለ ጽላተ ሙሴ ያላቸውን አስተያየት ያሳውቀናል። ነገሮች ከውስጥና ከውጭ ሲታዩ ለየቅል ናቸው። እርግጥ ነገሩን ከውጭ የሚያዩ ሰዎች ሙሉ ግንዛቤ ባይኖራቸውም ሊሉት የሚችሉት ነገር የለም ማለት አይደለም። ይሁንና ከውስጥ እንደሚያዩት ሰዎች ጥልቀት አይኖራቸውም። ጽላተ ሙሴን በተመለከተም እንዲሁ ነው። የታሪኩ ባለቤት ነን፤ ደግሞም ታሪኩን ለረጅም ዓመት ጠብቀን አቀይተነዋል የሚሉት ሰዎች ምን ይላሉ ብሎ መነሣት ትክክለኛ አካሄድ ነው። የጽላተ ሙሴ ጉዳይ በሌላው ዓለም ምዕራፉ የተዘጋ ታሪክ ቢመስልም፤ በኢትዮጵያ ውስጥ ግን የታሪኩ ምዕራፍ አልተዘጋም። ስለዚህ አሁንም ጥናትና ምርምር ሊደረግ ይገባል፤ አሁንም ማስረጃና ምስክር መፈለግ ያስፈልጋል ማለት ነው።

ይህን መጽሐፍ በዚህ አርእስት ላይ ከተጻፉት ሁሉ ለየት የሚያደርገው ታሪካዊ ሁነቶቹ የተፈጸሙበት ስፍራ ድረስ በመሄድ ነገሩን በአካል ለመመርመር መቻሉ ነው። በዚህም አንባቢዎቹ ራሳቸው እዚያው ስፍራ የተገኙ ያህል እንዲሰማቸው አድርጓል። አንባቢዎቹ በስፍራው ቢገኙ ኖሮ ሊጠይቋቸው የሚችሏቸውን ጥያቄዎች እንሥቷል። ይህ ራሱን የቻለ አንድ ማስረጃ ነው። መጻሕፍትን እያጣቀሱ መመርመር፤ ታሪካዊ እውነቱ የተፈጸመበት ስፍራ እዚያው ተገኝቶ ከመመርመር ጋር ሲጣመር ትልቅ ውጤት አለው። ስለዚህ በአንድ በኩል ደራሲው ከዚህ ቀደም የተጻፉ መጻህፍትን አመሳክሯል፤ በሌላ በኩል ደግሞ እዚያው ታሪካዊ ሁነቶቹ የተፈጸሙበት ስፍራ በአካል ተገኝቶ አጠኗል።

የጽላተ ሙሴ ጥያቄ የምሁራን ብቻ ሳይሆን ነገሩን የሚያውቁ ሁሉ በተለይም የአይሁድና የክርስትና እምነት ተከታዮች የሚያነሡት ጥያቄ ነው። ለዚህም ነው በጽላተ ሙሴ ጉዳይ ላይ ብዙ ጥናትና ምርምር ሊደረግ የምናየው። በዚህ መጽሐፍ እስከ ዛሬ ድረስ ከተሰጡት መላምቶች ሁሉ ሁነኛ መሠረት ያላቸው መላ ምቶች ተሰንዝረዋል። በዚህም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸው ዘገባዎች ምን ያህል ተአማኒነት እንዳላቸው

ተረጋግጧል። ክርስቲያኖች ጭፍን አማኞች አይደሉም። ስለ እግዚአብሔር ህልውናውን ለማረጋገጥ ማስረጃ ባያስፈልገውም፤ ማስረጃ ለሚፈልጉ ሰዎች ግን ራሱን ያለ ማስረጃ የሚፈልጉ ቢሆኑ እንኳ ማስረጃዎቹ ከቶ የማይደረስባቸው አይደሉም። ይህ መጽሐፍ የሚያጣቁመን ወደ እነዚያ ማስረጃዎች ነው። በዚህም ወደ አውነቱ ለመድረስና ብይን ለመስጠት ያስችለናል የሚል እምነት አለን።

ምዕራፍ አንድ

በአረቢያ መጥፋት

ሳዑዲ አረቢያ 1988

ስዓቱ በሄደ ቁጥር ውሃችን እያለቀ፤ ጥቂት ኪሎ ሜትሮች በሄድን ቁጥር ደግሞ ነዳጃችን እያለቀ መጣ። ከሁሉ የከፋው ግን ጭው ባለው የሳዑዲ አረቢያ ምድረ በዳ የምንሄድበትን መንገድ መሳታችን ነበር። በስተሰሜን ምዕራብ ሳዑዲ ድንበር አቋርጦ የሚሄደውን ጥርጊያ መንገድ ለማግኘት ብርቱ መከራ አደረግን። ይህ አሳሳች አውራ ጉዳና ቀዝቃዛ ውሃና እየር ወደምናገኝበት ሆኖል ማለትም ወደ ታቦት ይመልሰን ነበር። የት እንዳለን ወደሚጠቁም አቅጣጫ መኪናችንን መንዳት ጀመርሁ፤ ሆኖም የምንነዳት መኪና የሚያገራትተውን አሸዋማ መንገድ ልትቋቋም አልቻለችም።

መኪናዋን አፈናጥሮ ይወስዳት ይመስል የነዳጅ መስጫዋን በንይል ረገጥሁት። ጥርሱ ያለቀው ጉማ መሬቱን መቆንጠጥ ስላቃተው መኪናዋ ሾረች። አብሮኝ ለሚጓዘው ላሪ ደካማ ፈገግታ ለገሰሁት። በላብ የተጠመቀው ፊቱ ሚጥሚጣ መስሏል፤ እኔም ምን እንደምመስል ለመገመት ከባድ አይደለም። ላሪ ምንም አልተናገረም። ብቻ ድርጊቴን ተመልክቶ ራሱን ነቀነቀ። በመጨረሻም የመኪናው መሪ ላይ ጉንበስ ብዬ ሞተሩን አጠፋሁ። የሳዑዲ አረቢያው ምድረ በዳ እንደ እኛ ላሉ ለአገሩ ባዳ ለሆኑ ሰዎች ምሕረት የለውም።

ከመኪናው ወርደን በምድረ በዳው አፈር ላይ ቆምን።

«ይህ ያረጀ መኪና የትም አይወስደንም» አለ ላሪ ወደፊት መራመድ እየጀመረ። እኔም እርሱን ከመከተል በስተቀር ሌላ አማራጭ አልነበረኝም። ወደ ኩረብታው አፋፍ ላይ ወጥተን ዙሪያ ገባውን ቃኘን። በሁሉም አቅጣጫ የከሰለ አሸዋማ፣ ኩረብታማና ተራራማ ምድር ተመለከትን።

ከሸሚዝ ኪሴ ውስጥ የአገሩን መልክዐ ምድራዊ አቀማመጥ የሚያሳይ ካርታ አወጣሁና በጥንቃቄ ዘረጋሁ። የመሬቱን አቀማመጥ ለረጅም ደቂቃዎች ካጠናሁ በኋላ መልክዐ ምድራዊ ምልክቶችን ቃኘሁ። «የት እንዳለን ዐውቃለሁ» አልሁ።

«በእርግጥ? የት ነው ያለነው?» በማለት ላሪ ጠየቀ ያለንበትን ስፍራ ለማየት አንገቱን እየመዘዘ።

ካርታውን ጨረማመትሁትና «ጠፍተናል የለም ጠፍተናል» አልሁት።

ከሩቅ በስተምሥራቅ በኩል የበረሐ ግመሎችን እንቅስቃሴ ተመለከትሁ። ከበስተኋላቸው አንድ አነስተኛ የጭነት መኪና አባራውን እያንባለለ ይሄዳል። የጭነት መኪናው የሚከንፈው እኛ ወዳለንበት አቅጣጫ ነበር።

«ያውልህ!» ብዬ ጮኸሁ፤ ድምፂ ከመሸከሩ ከተነሣ ይሰቀጥጥ ነበር።

ላሪ ወደ ምሥራቅ ሲያይ የሞተውን መንፈሱን የሚያሳልፈው ነገር ተመለከተ። ከተዳፋቱ ላይ እየተንሸራተትን ወደ መኪናችን ገሠገሥን። ሞተሩን አስነሣሁና የኋላ ማርሽ አስገባሁ። ከዚያም የመኪናውን ሞተር እያስጓራሁ ወደ ሰማይ እየተንባለለ ወደሚወጣው አባራ አቀናሁ። መንገዱ ስርጓጉጥ የበላበት ስለ ነበር መኪናችን ትንጥር ነበር። ብዙም ሳንሄድ ከፊት ለፊታችን የሚመጣው የጭነት መኪና ፍጥነቱን ቀንሶ ቆመ። ሾፌሩ እንዲታየን በማለት መኪናችንን በሾፌሩ መስኮት በኩል አስጠጋሁ፤ በድንጋጤ የተዋጠው ዘላን አረብ (ቤድዌን) በፍርሃት ወደ መኪናችን ተመለከተ። እጁን በመኪናው መስኮት ላይ ደገፍ አደረገና የምንናገረውን ለመስማት ተጠባበቀ።

አንገቴን በመኪናችን መስኮት በኩል ብቅ አደረግሁና «አስፋልት» አልኩት። አንድ ሌላ ዘላን አረብ ይህን ቃል ሲናገር ሰምቼው ነበር። ግራ የተጋባው ሾፌር ላሪ ወደ እኔ ጠጋ ብሎ እጁን እያወናጨፈ መንገድ እንደ ጠፋን ሊጠይቀው ሲሞክር ይበልጥ ግራ ተጋባ። ሰውየው ለብዙ ደቂቃዎች ችግራችንን አጥብቆ አሰበ። እጁን ከመኪናው መስኮት ላይ አወረደና በበረሐው ጉዞ የተጉሳቆለችውን መኪናችንን ተመለከተ። ችግራችንን በተረዳ ጊዜ ጥቋቁር ዐይኖቹ ፈኩ። የመኪናውን ማርሽ አስገባና እንድንከተለው በእጁ ጠቀሰን።

ስርጓጉጡ ውስጥ እንዳንገባና እንዳንቀረቀር በማለት መኪናችንን ቀስ ብዬ አዞርኳት። ከዚህ በፊት መኪናችን በየስርጓጉጡ ተቀርቅራ ብዙ ሥቃይ አይተናል።

ወዴት እንደምንሄድ ባናውቅም በዚያ ጭው ባለ በረሐ ዘላንን አረብ እየተከተልን ብዙ ኪሎ ሜትሮች ተጓዝን፤ ከጥቁር ጨርቅ የተሠሩ ድንኳኖች እዚህም እዚያም ከመተከላቸውና ከጭቃ የተሠሩ ጎጆዎች አልፎ አልፎ ከመታየታቸው በስተቀር እንዳች ነገር የለበትም። ለመውደቅ ያዘመሙ ሁለት ትልልቅ የዛጉ የውሃ ጋኖች (ታንክሮች) በእግር መወጣጫ ተደግፈው ቆመዋል፤ ያሉትም ምልክቶች እነዚሁ ብቻ ነበሩ። በአንድ የወየበ ጣውላ ላይ ጥቂት ቃሎች ተጽፈዋል፤ ሆኖም ፊደሎቹ በአሸዋማው ውሽንፍር

ስለተሞነጫፊ ለመነበብ ያስቸግራሉ።

ከመኪናችን ስወርድ አሸዋማው መቅ አየር ፊቴን ገረፈው፤ የፀሐይ መነጽሬንም አሸቀንጥሮ ጣለው። በዚያ በመገኘታችን ደስ ያልተሰኙ ዘላን አረቦች ጥላ ሥር ከቆሙ ሁለት ታንኮች ውስጥ እየዘለሉ ወጡ። ሁሉም በመገረም ተመለከቱን። እንደ እውነቱ ከሆነ ሰዎች ወደዚህ ስፍራ የሚመጡት ነጻጅ ለመግዛት፤ ውሃ ለማግኘትና የበረሃ ንግድ ለመለዋወጥ ነው።

«ኩ...ሁ...» ሲል ላሪ አሸከሸከ። «ነገሩ ሁሉ መልካም አይመስልም» አለ። ዞር ስል ስድስት ሰዎች የተጉሳቆለ ጠመንጃቸውን አቀባብለው ወደ እኛ እየተራመዱ ሲመጡ አየሁ። በዐይናቸው ላይ የቁጣ ስሜት ስላነበብሁ በጣም ደነገጥኩ። እነዚህ በረከቶች ዘላን አረቦች የሚሰብሱትን ልብስ ለብሰዋል፤ ልብሳቸው ግን በሐሩር ፀሐይ ወይቧል። ከዚህ በፊት እንደ ተነገረን ድንበር ጠባቂ ገይሎች ወይም በዘላን አረብ ጉሣዎች መካከል አለመግባባት ሲፈጠር ችግሩን የሚፈቱ የበረሃ ፖሊሶች ሳይሆኑ አይቀሩም ብዬ አሰብሁ። አሁን ጥብቅ በሆነ ወታደራዊ ክልል አጠገብ ሁለት የባዘኑ አሜሪካኖችን እግኝተዋል።

ላሪንና እኔን በፍጥነት ከበው ወደ አንድ ድንኳን ወሰዱን። ከተሰነጣጠቀው የጭቃ ግድግዳ ላይ ኖራ ይረግፋል። ከድንኳኑ ደጃፍ እስከምንደርስ ድረስ በደገጉበት መሣሪያ ይጉነታትሉን ነበር። እንደ መቆም ስንል በያዙት መሣሪያ ጉንተል ያደርጉናል። በቁጣ ዘወር ስል ዐይን የምታጠፋዋን ፀሐይ የጋረዳት አንድ ሰው በድንኳኑ መግቢያ በር ላይ ቆሞ አየሁ። በጨለማው ውስጥ ለማየት ስጣጣር «አይሁድ» የሚል ቃል ሰማሁ፤ ወዲያው ጉሮሮዬ ሲደርቅ ተሰማኝ።

ወደ ድንኳኑ ውስጥ ገፈታትረው ካስገቡን በኋላ ቀጥሎ የሚሆነውን ነገር እንድንጠባበቅ ተደረገ።

አንድ ፈርጠም ያለና ድካም የተጫነው ወታደር ጠባቂዎቹን ገፈታትሮ ገባና በእጁ የያዘውን የግመል ኮርቻ እመሬቱ ላይ ወረወረው። ከመሬቱ ላይ የተነሣው አቧራ ደብዛዛውን ክፍል

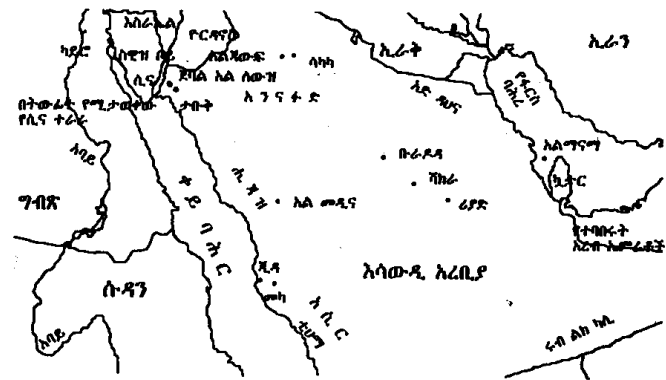
ወዲያውኑ አፈነው። ሰውየው ኮርቻው ላይ ተቀመጠና ከላይ እስከ ታችንን ገረመመን። አንደኛው ዐይኑ ቀልቷል፤ በጣም ከማበጠም የተነሣ ሊከደን ደርሷል፤ ሌላኛው ዐይኑ ግን ልብ ያቀልጣል።

ላሪና እኔ በዕቃ በተጨናነቀው ክፍል ጀርባችንን ለግድግዳው ሰጥተን እመሬት ላይ ተቀመጥን። ካልሲያችን፤ ጫማችን፤ ቁልፋችን፤ በርሳችንና ፓስፖርታችን ተወርሶ ከፊት ለፊታችን ተከመረ። የክፍሉ ጣርያ የተሸነፉ ስለ ነበር በየሽንቁሩ እያለፈ የሚመጣው ጨረር በፀሐይ የተጠበሰውን ሰውነቴን ቆብልጥ አሳረረው። ራሴን አቀርቅሬ የሚመጣውን ጥያቄ መጠባበቅ ጀመርሁ። በማናውቀው ቋንቋ የቁጣ ቃላት ይሻገጉደጉዳሉ። የእኔም ሆነ የላሪ መልስ ለአጋቾቻችን የሚገባ አልነበረም።

ሲነፍስ የሚያፏጨው ብርቱ ነፋስ አሸዋውን እያነሣ በተሰነጣጠቀው ግድግዳና በበሩ ሥር ይረጫዋል። የቤቱ አየር ይሰነፍጣል። ከየመሬቱና ከግድግዳው ሥር የሚያገኘው ብስባሽ ግማቱ አያድርስ ነው። ግማቱ ሰውነቴን፤ አፍንጫዬንና በላብ የተነከረውን ጸጉሬን በመጥፎ ሽታ በከለው። ጉስቁልቁል ወዳለው ማረፊያ ቤት ከወሰዱን ጊዜ ጀምሮ ሆዱ ጤና አልነበረውም። ቋቅ የሚለኝን ነገር ለመቋቋም በቀስታ እተነፍስ ነበር። ዘላን አረቦቹ የጥያቄ መግታቸውን ያዘንበት ጀመር፤ ጨርሶ በማናውቀውም ቋንቋ በጥያቄ አጣደፉን። ምንም እንኳን የምንመልሳቸውን ነገር የሚያስተውል ሰው በመካከላቸው ባይኖርም ጥያቄያቸውን ማዘገግናውን ቀጠሉ። ከሚናገሩት ነገር መካከል የሰማሁት አንድ ቃል ደሜን አንተከተከው። ሰዎቹ በብርቱ ጥላቻ መንፈስ «አይሁድ» እያሉ ይጠሩን ነበር። ጠባቂዎቹን በጥንቃቄ ተመለከትኳቸው። በፀሐይ ሐሩር የወየበው ልብሳቸው ከጠመንጃቸው ላይ በሚወርደው ቅባትና በበጎቻቸው ደም በሽቅጧል። በወገባቸው ዙሪያ የታጠቁት ዝናር በተለያዩ ጥይቶች ተሞልቷል። በራሳቸው ላይ ባህላዊ ጥምጣም እነርሱ ጉትራ በማለት ይጠሩታል ጠመጥመዋል። ብቻ አረብ መሆናቸው ለማንም ግልጽ ሆኖ ይታያል።

ወደ ላሪ ስመለከት ንግግር አይፈልግም። ትልቅ ችግር ውስጥ

እንደገባን ሁለታችንም ተረዳን። አሁን ሕገ መንግሥታዊ ነጻነትም ሆነ መጥቶ የሚገብንን ጠበቃ የለንም። ከዚህ በኋላ የሚጠብቀን መቀመጫ መውረድ ማለትም አሸዋ ውስጥ መጣል ነው፤ ይህም ቢሆን ሊቀብሩን ከራሩልን ብቻ ነው። ረጽሞ በተከለከለ ክልል፣ ለውጭ ዓለም ዝግ በሆነ ባህል ውስጥ ነበርን ። የሰው ድንበር የጣሰን ለወቶ ነበርን፤ የዚህ ቅጣቱ ደግሞ የክፋ ነበር።

ምዕራፍ ሁለት

ተኩስ

ደቡባዊ ካሊፎርኒያ 1978

የዕለቱ ተረኛ ፖሊስ «በተጠንቀቀ ላይ ያላችሁ በሙሉ በካንቲኔንታል አውራ መንገድ ላይ አንድ የጭነት መኪና በአላት ተያይዟል» የሚል መልእክት በፖሊስ መገናኛ ሬዲዮ አስተላለፈ።

በወቅቱ ለከባታ ሜላ ፖሊስ እዝ የወንጀል መርማሪ ሆኜ እሠራ ነበር፤ የያዘኩት መኪና ማንነቱን አይገልጥም። በከንቲኔንታል አውራ መንገድ አጠገብ ስለ ነበርሁ «910» በማለት በሬዲዮዬ መልስ ሰጠሁ፤ «910» ማለት መልእክቱን ተቀብቦ ወደ ተባለው ስፍራ እየሄድኩ ነው ማለት ነው።

ከሰታው ስደርስ ወደ ላይ እየተጥመለመለ የሚወጣው እሳትና ጥቁር ጢስ እግቢው ውስጥ የቆመውን መኪና ሽፍፍታል። ጨለማው እየበረታ ቢመጣም ብርቱካናማ የሚመስለው ደማቅ

እሳት እቤቱ ውስጥ ቆሞ ወደ ውጭ የሚመለከት ሰው እንዳለ ያሳያል።

ቀስ ብዬ ወደ ስፍራው ተጠጋሁ፤ ወደ አጥሩ ቀረብ ስል ሰውየው በእጁ ጠርመሰ ይዟል። አሁንም ወደ ቤቱ ጥቂት ተራምጄ ቆምኩ። ሰውየው በበርሜል ተከልሎ አውቶማቲክ ጠመንጃ ግምባራ ላይ አነጣጥሯል። እለበስኩት ጃኬት ውስጥ እጅን ሰድጄ ሽጉጤን ልመዝ ፈለግሁ፤ ነገር ግን ከዚህ ይልቅ ወደኋላ መመለስ ሳይሻል አይቀርም ብዬ አሰብሁ።

«አውቁአለሁ ፖሊስ ነህ አይደል?» አለ፤ እቤቱ ውስጥ የቆመው ሰውዬ ንግግሩ የተኩሳተፈ ነበር።

«በጭራሽ አይደለሁም» አልኩ።

ሰውየው በርሜሉን ከቤቱ በር ጋር አላግቶ አስጮኸውና «ና ወጣ» አለ።

ቀስ ብዬ ወደኋላዬ አፈገፈግሁ። ወዲያውኑ ከራሴ በስተላይ ታላቅ ድምጽ በተከታታይ ሰማሁ። አጠገቤ ከሚገኘው ዛፍ ላይ ቅጠል ከጥይት ጋር ዘነበብኝ። ሰውየው ተኩስ የከፈተብኝ ለምን እንደሆነ አልገባኝም። ምናልባት ሰውየው መኪናዬ ውስጥ የተገጠመውን ቢጫ መብራት ሳይመለከት አልቀረም፤ መኪናዬን ያቆምኳት ከቤቱ ፊት ለፊት ነበር። ወደ መኪናዬ አየርጥሁ ስሄድ ከበስተኋላዬ የጥይት መዓት ይዘንብብኝ ነበር። የምሽሽግበት ስፍራ አጣሁ። ሌሎች ፖሊሶች ቢደርሱልኝም ባለጠመንጃው ሰውዬ ተኩሱን ለሰዓታት አጠፈው።

ምሽቱ እየበረታ ሲመጣ በእሳት የተያያዘው መኪና ተቃጥሎ አለቀ፤ አካባቢው በሚሰነፍጥ ጢስ ታፈነ። ከባሕሩ ጠረፍ በኩል የመጣው ጭጋግ በአካባቢው ላይ አጠላ፤ እቤቱ ውስጥ የነበረው ሰውዬ ድምፁን አጥፍቶ ለረጅም ሰዓት ተቀመጠ።

ከብዙ ጸጥታ በኋላ ዝምታው ተሰበረ፤ ሰውዬው በሩን በርግዶ ወጣና እኔ ወዳለሁበት አቅጣጫ አመራ። ሰውዬው ተቃጥሎ ያለቀውን መኪና እየተንገዳገደ ተራመደ፤ ከዚያም ጠመንጃው

የጉረሰውን ጥይት ዝም ብሎ አርከፈከፈው።

አፌ በምራቅ ተሞላ። ላብ በጀርባዬ ተንቆረቆረ፤ ከዚያም መኪናዬ ውስጥ የነበረውን ጠመንጃ እነሣሁና እነጣጠርሁ። የጠመንጃውን ቃታ ለመሳብ ስምክር በስተቀኝ የነበረ አንድ ሌላ ፖሊስ ሲተኩስ ሰማሁ። የያዝኩት ጠመንጃ እጅ ላይ ባረቀ፤ ከጠመንጃው አፈ መዝ የወጣው ብርሃን ዐይኔን ስላጭበረበረው እመኪናዬ ላይ ተዘረርሁ።

በአንዴ ሁሉም እረጭ አለ። እንደምንም ብዬ ተነሣሁ፤ አሻግራ ስመለከት ጠመንጃ ይዞ የነበረው ሰውዬ እመራት ላይ ተዘርሯል። ወደ ሰውዬው ተጠጋሁ፤ ሽጉጤን አጥብቄ ይዣለሁ፤ እጆቼ በላብ ተነክረዋል። ከሰውዬው ደረት ደም እየጉረፈ ይወጣል።

እጆቼን ወደ ደረቱ ሰደድሁ፤ ትር ትር ይላል፤ ሰውዬው ማጣጣሩን አቁማል፤ በእርግጥም ሞቶ ነበር።

ከጊዜ በኋላ ነገሩን ስረዳ ለካስ በእሳት የተቀጣጠለው መኪና ሰውዬው ወደ ስፍራው የሚመጡ ፖሊሶችን በጥይት ለመልቀም ያዘጋጀው ወጥመድ ነበር። የአዘቦት ቀን ልብሴን ባልለብስ ኖሮ፤ ያ ፖሊስ እኔ እሆን ነበር። ሰውዬውን ለዚህ የዳረገው በቅርቡ መታሰሩ፤ ሥራውን ማጣቱና ሌሎች የሕይወት ጫናዎች ናቸው። ኅሊናውን አልኮል ስላናወዘው፤ ነገሩ ሁሉ የሚደፈደፈው በፖሊሶቹ ላይ ሳይመስለው አልቀረም። «ሕይወት ለመኖር የሚጓጉላት አይደለችም» ብሎ ደምድሟል፤ ስለዚህ ከዚህ ዓለም ከመሰናበቱ በፊት ፖሊሶችን በመግደል ነጥብ ለማስመዝገብ ፈለገ።

ምንም ጉዳይ እንዳልሰጠው ሰው ለመሆን ሞከርሁ፤ ፖሊሶች የሚያደርጉት እንዲህ ነው። ሆኖም በውስጤ የተፈጠረው የሞተ ሰው ምስል በቀላሉ የምረሳው ጉዳይ አልሆነም። ወዲያው ሕይወቴን እንደገና መመርመር እንዳለብኝ ተረዳሁ።

የፖሊስ ሥራዬን የጀመርኩት ገና ትኩስ ወጣት ሳለሁ ነበር፤ ሰዎችን ለመርዳት የነበረኝ ፍላጎት ወሰን አልነበረውም። በመኪና እየተዘዋወርሁ ጸጥታ አስከብር ነበር፤ ብዙ ግዳጆችን ተቀብያለሁ፤ በሞተር ሳይክል በመዘዋወር ሰላም አስከብር ነበር። የቡድን አባል

ነበር። የሚጮህና የሚረብሽ ነገር የለም፤ በዚያ ያለው በጫካው ውስጥ ቀስ ብሎ የሚነፍስ ነፋስ ብቻ ነበር። ሕይወት ሰላማዊ፤ የተረጋጋ፤ ከስጋት ነጻ የሆነና አማን ነበር፤ ሙሉ በሙሉ አማን ነበር ማለት ይቻላል። የቀድሞውን የሥነ ፈለክ ተመራማሪ ጂም ሽርዊንን ሳንኘው የምኖረው እንዲህ ዐይነት ሕይወት ነበር፤ ጂም ሽርዊን በጨረቃ ላይ ከተጓዙ ሰዎች መካከል ስምንተኛው ሰው ነበር። እኔና ጂም የተገናኘነው ጂም የሚፈልገው ሰው ሳይሆን አይቀርም በማለት ሲያብስ በነበረው አንድ ወዳጃችን በኩል ነው።

በኩሉራይ ስፕሪንግስ ከጥቂት ቤተሰቦችና ወዳጆቹ ጋር ምሳ አብረን በላን። ጂም ረጋ ያለ ሰው ነው፤ የአሜሪካንን ባንዲራ በጨረቃ ላይ ከተከለ ሰው የምንጠብቀውን ዐይነት ትምክህት አላየሁበትም። በገበታችን ላይ ስለ አየሩ ሁኔታ፤ ስለ ነጻጅ ዋጋ፤ ስለ ስፖርት በመጨረሻም ስለ ጂም የጨረቃ ጉዞ እያነሣን ብዙ ተወያየን። ጂም በአፖሎ 15 የጨረቃ ተልእኮው ሕይወቱን ለዘለዓለም ስለ ለወጠው ተሞክሮና የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት በተመለከተ እምነቱን ስላነሣው ነገር አጫወተኝ። ጂም በጨረቃ ላይ ቆሞ ሳለ ማለቂያ የለለውን ጨለማ (ህዋ) አተኩሮ ሲመለከት አንድ ነገር ልቡ ውስጥ ዘልቆ ገባ። የዐይን መከላከያውን ወደ ላይ አነሣና ምድርን ለመመልከት ቀስ ብሎ ወደ ጎሳው ዞረ። ምድር እንደ ገና ዛፍ ማጌጫ በጣም ትንሽና ተሰባሪ ነበረች። በቀዝቃዛማው ህዋ ላይ አረንጓዴ፤ ቡናማ፤ ነጭና ሰማያዊ ቀለማት ያሏት ምድር ተንጠልጥላለች። ጂም ሲናገር በዚያን ወቅት እግዚአብሔር የመላው ዓለም ፈጣሪ እንደሆነ ተረዳ።

ጂም ወደ ምድር ከተመለሰ በኋላ ናሳን (NASA) መሰናበትና ከጨረቃ ባሻገር ሌላ ሊከታተለው የሚገባ አዲስ

ግብ እንዳለ ተገነዘበ፤ የናሳን መርከብ ጨምሮ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ተወሉ ሌሎች ሁነቶች ማስረጃ መፈለግ አለብኝ የሚል ስሜት አደረበት። ምንም እንኳ አንድ ዝነኛ የሥነ ፈለክ ተመራማሪ ራሱን ለመሳሰቂያነት አጋልጦ ብዙ ሰዎች እንደ ተረትና አፈ ታሪክ የሚቈጥሩትን ነገር ለመፈለግ ምን እንዳነሣው ባላውቅም በነገሩ በጣም ተገረምሁ።

ከምሳ በኋላ ጂም ወደ እኔ ዞር አለና «ፖሊስ እንደ ነበርክ (የስዋት ቡድን አባል) እንዲሁም ጥይት ተተኩሰህ እንደነበርና አንተም ምላሹን ሰጥተህ እንደ ነበር ሰምቻለሁ። ደግሞም አስቸጋሪ ሁኔታዎችን ለመቆጣጠር የሚያስችል ሥልጠና እንደ ወሰድህ ሰምቻለሁ።» አለኝ።

«አዎ ልክ ነው» በማለት መለስሁ፤ ያለፈው ታሪኬ ትኩረቱን ለምን እንደ ሳበው ግራ በመጋባት።

«አንድ ቀን ወደ ምሥራቃዊው የቱርክ ግዛት ስሄድ እንደ አንተ ያለ ሰው ያስፈልገኛል። ያቺ አገር ለብዙ ዓመታት በጉሣ ግጭት ላይ ናት፤ ደግሞም ኩርዶች ከቱርኮች ጋር ደም በሚያፋስስ ጦርነት ላይ ናቸው» አለኝ። ኩርዶች የዓለምን ትኩረት ለመሳብ ሲሉ እርሱን ሊያግቱት እንደሚችሉ ጂም ሥጋቱን ገለጸ። ለደቂቃዎች ያህል ዝም ካለ በኋላ «ለክፉም ለደጉም እንደ አንተ ያለ ሰው ያስፈልገኛል» አለ።

ከብዙ ወራት በኋላ ጂምና እኔ እንደገና ስንገናኝ የናሳን መርከብ ለመፈለግ ከእርሱ ጋር ወደ ቱርክ እሄድ እንደሆን ጠየቀኝ። ጥያቄውን በደስታ ተቀበልሁት። ለመሆኑ ከቀድሞ የሥነ ፈለክ ተመራማሪ ጋር ወደ ሩቅ አገር ለመጓዝ የማይፈልግ ማን ነው? እጅግ ጥልቅ ስሜት የሚያሳድር ጥያቄ ነበር። ይህ ሊያመጣ የሚችለውን አደጋ በተመለከተ

ፖሊስ ሆኑ ብዙ ነገሮችን አይቻለሁ፤ ስለዚህ ጥያቄውን ወዲያው መቀበል እምብዛም አላስደነቀኝም። እንዲህ ዐይነቱን ሕይወት ከሞላ ጎደል ለምጀዋለሁ፤ ሕይወትን ለአደጋ የሚያጋልጥ ሌላ ዕድል ገጠመኝ። ይሁንና ተፈልጎ የሚገኝ አንዳች ነገር ስለ መኖሩ አላማኝ ነገር አላገኘሁም።

በእግዚአብሔርና በኢየሱስ እንደማምን ለጂም ገለጽኩለት፤ ነገር ግን እምነቴ እስከ ኖህና እስከ ጥፋት ውሃ አይዘረጋም። ያለኝን ጥርጣሬ መግለጹ ከጂም ቡድን ሊያገለግል ይችላል ብዬ ፈራሁ። ጂም ግን «ለዚህ ነው የኖህን መርከብ ፈልጎ ማግኘት ወሳኝ የሆነው። መርከቡን ፈልጎ ማግኘት እንደ አንተ ያሉ በእምነታቸው የሚጠራጠሩ ብዙ ሰዎችን ሊረዳ ይችላል» በማለት ጽኑ አቋሙን ተናገረ።

ጭንቅላቴን በአወንታ በመነቅነቅ ከሐሳቡ ጋር መስማማቴን ገለጽሁ፤ ይሁንና አሁንም ምን ማሰብ እንዳለብኝ አርግጠኝ አልነበርኩም። ዐልፎ አልፎ ወደ ቤተ ክርስቲያን እሄድ ነበር፤ የምሄደው ግን ከግዴታ የተነሣ ነበር። ለመጽሐፍ ቅዱስ እምብዛም ፍቅር አልነበረኝም፤ እንደ ቀድሞው የፖሊስ ባልደረባዬ እንደ ሲግ ስዋንስቶርም ለመጽሐፍ ቅዱስ ብርቱ ፍቅር አልነበረኝም። ገና ወጣት የፖሊስ ባልደረቦች ሳለን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት እንድከታተል የጋበዘኝ ሲግ ነበር። ያደግሁት መንፈሳዊ ነገር በማይነገርበት ቤተሰብ ውስጥ ነው። አባቴ መጠጥ አሻሻጭ ነበር፤ እንደ ቤተሰብ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደን አናውቅም። የኮሌጅ ተማሪ ሳለሁ መምህራኖቼ ቤተ ክርስቲያን ያረጀች ናት፤ በእግዚአብሔርም የሚያምኑ ሰዎች በአስተሳሰባቸው ደካማ የሆኑ ሰዎች ናቸው ይሉኝ ነበር። እንደ ብዙ ጓደኞቼ ሁሉ እኔም ሐሳባቸውን ተቀበልኩት።

ሲግ ግን የመምህር ልጅ ነው፤ አባቴ በአንድ ክርስቲያን

ዩኒቨርሲቲ ውስጥ የታሪክ ሊቅ ነበሩ፤ ሲግ መጽሐፍ ቅዱስን የሚቀበለው በሙሉ ልቡ ነው፤ እንዲህ ዐይነቱን እምነት ከዚህ በፊት ዐይቼ አላውቅም። እኔ የሲግን እምነት ያለ ርኅራኄ የማጣጥል ተጠራጣሪ ነበርሁ፤ ሲግ ግን ሁሉንም ነገር በትዕግሥት ያሳልፍ ነበር፤ እምነቱን በሹፈት ዐይን ብመለከትበትም፤ ከልብ ወዳጃዎች ነበርን፤ አሁንም ነን።

አንድ ቀን የዕለቱን ሥራችንን ጨርሰን ልንወጣ ስንል ሲግ አስቆመኝና እንዲህ አለኝ፤ በእጁ የኤግዚቢት ቦርሳ ይዟል፤ «ይህ ቦርሳ በውስጡ ቢላዋ ይዟል፤ አንድ ወር በላ ጥሎት ነው የተገኘው፤ ቦብ ይህ ቢላዋ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ነው»። በመገረም ተመለከትሁት፤ ሲግ ከሕይወትና ከሥራ እየወለደ ስለ እምነት የሚሰጣቸውን ምሳሌዎች ለምጀዋለሁ። እንዲህ አለኝ፤ «በዚህ ቢላዋ ላይ ከተጠርጣሪዎች የእጅ አሻራ ጋር የሚመሳሰል አሻራ ካገኘን፤ ይህ ቢላዋ ተጠርጣሪውን ወደ እስር ቤት ሊያስገባ የሚያስችል ብርቱ ማስረጃ ይዟል ማለት ነው። ይሁንና አሻራውን በጥንቃቄ ልንመረምርና ልንመለከት ካልቻልን፤ ምንም እንኳ አሻራው በቢላዋው ላይ ቢኖርም ይህ ቢላዋ ዐሥራ ሁለት ዶላር የሚያወጣ ብረት ብቻ ነው»። ነገሩን ማገናዘብ እንድችል ለጥቂት ደቂቃዎች ያህል ዝም አለ። ከዚያም «አየህ ቦብ መጽሐፍ ቅዱስን ጊዜ ሰጥተህ ካልተመለከትኸው፤ በገጾቹ ላይ የታተመውን የእግዚአብሔርን አሻራ ልትደርስበት አትልቅልም፤» በዓለም ላይ ከሚገኙ ጽሑፎች ሁሉ እጅግ ብርቱ ጽሑፍ ከቀለም፤ ከወረቀትና ከሙጫ የተሠራና ዐሥራ ሁለት ዶላር የሚያወጣ መጽሐፍ ከመሆን አያልፍም»።

በመጨረሻም ከሲግ ምክር የተነሣ ማስረጃዎቹን በጥንቃቄ መመልከት ጀመርሁ፤ ብዙም ሳይቆይ ስለ እግዚአብሔርና

ስለ ኢየሱስ የተነገሩትን እውነቶች አመንሁ። ይሁንና በኢየሱስ ማመንና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተነገሩትን ነገሮች በሙሉ መቀበል ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸው። በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሱትን ተአምራት በሙሉ ለመቀበል ጭንቅ ሆነብኝ። በአሪት ዘፍጥረትና በአሪት ዘፀአት ውስጥ የምናገኛቸው ታሪኮች ግራ የሚያጋቡ ናቸው፤ ስለ መሥዋዕት፤ መቅሠፍት፤ የእሳት አምድ፤ የጥፋት ውሃና እነዚህን የመሳሰሉ ሌሎች በርካታ አፈ ታሪኮች ተጠቅሰዋል። በዚህ ረገድ ተጠራጣሪው እኔ ብቻ እንዳልሆንሁ ዐውቃለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን ሙሉ በሙሉ በሚቀበሉ ሊቃውንትና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱትን ተአምራት ለመቀበል በሚቸገሩ ሊቃውንት መካከል ፍልስፍናዊ ልዩነት አለ። ወደ ቤተ ክርስቲያን ከሄድኩና ከኢየሱስ ጋር በአንድ ጆልባ ውስጥ ከተቀመጥሁ ለእኔ በቂ ነው፤ ነገር ግን በጥፋት ውሃ ዘመን እንደሆነው በኖሳ መርከብ ውስጥ ለመቀመጥ አልፈልግም።

ሲግ አስደናቂ ምላሴውን ሲነግረኝ እምነቱን በግድ እንድቀበል አያደረገኝ እንዳልሆነ ዐውቃለሁ። እርሱ ለእኔ የሚያስብልኝ ሰው ነው፤ ከእኔ የሚፈልገው ማስረጃዎቼን በጥንቃቄ እንደመለከታቸው ብቻ ነበር። አሁን ደግሞ አንድ ስመጥር የሆነ የሥነ ፈለክ ተማራማሪ ተመሳሳይ ነገር እንዳደርግ ጠየቀኝ። ጂም እርሷን የኖላን መርከብ ከእርሱ ጋር እንድልልግ ግብዣ አቀረበልኝ። መርከቧን ካገኘናት አለማመኔን ሊያስወግድ የሚችል ድልድይ ተዘረጋ ማለት ነው።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ጂም ስልክ ደወለልኝና 14000 ጫማ ከፍታ ያላቸውን እንዳንድ የኮሎራዶ ተራራዎች መውጣትና መውረድ እንደጀምር አስተያየቱን ሰጠኝ። እኔም አስተያየቱን ከልብ ተቀበልኩት። በነጋታው ከቤቴ ወደ ተራራው የሚወስደውን መንገድ ተከትቼ ዱብ ዱብ ማለት ጀመርኩ።

ሰማዩ ደማቅ ሰማያዊ ነበር፤ ከየዛሬቹ የሚወጣው ጣፋጭ ሽታ አካባቢውን አውደታል፤ በሰምሰማ የሮጥኩትን ሁለት መቶ ያርድ ያህል እንደገና ከመሮጤ በፊት ቆም አልኩና አየር ሳብሁ። የምስበው አየር መዓዛው ፍጹም የተለየ ነበር።

ወደ ቤት ስመለስ «ምን ውስጥ ነው የገባሁት?» በማለት ራሴን ጠየቅሁ። ለሚቀጥሉት ሃያ ዓመታት ጀብዱና ዕውቀት ፍለጋ ፈጽሞ ወዳለሰብኩት ስፍራ በወሰደኝ ቁጥር ራሴን ይህን ጥያቄ ስለመጠየቄ እምብዛም ዐላውቅም።

በሚቀጥለው ቀን ያንኑ መንገድ ተከትቼ ስርጥ አግኛቸው መራቱን ይደበድቡ ነበር፤ ሩብ ማይል ያህል ሮጥሁ። ቀጥሎ ባለው ቀን ግማሽ ማይል ያህል ሮጥሁ፤ በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ በአንድ ጊዜ አምስት ማይል መርጥ ቻልሁ። ራሴን ሳዘኃጅ ሳለ ተራራ መውጣት እንደማልችል ተገነዘብሁ፤ በሥራ ምክንያት የማገኛቸው ሰዎችም እንኳ ተራራ እንዴት እንደሚወጣ ዐያውቁም፤ 14000 ጫማ ከፍታ ካለው ተራራ ላይ መገኘት የሚችሉት ከአውሮፕላን አደጋ የተረፉ ሰዎች ከሆኑ ብቻ ነው። በአቅራቢያዬ ከሚገኝ ከተማ፤ ተራራ መውጣት የሚችሉ ሁለት ሰዎች መረጥሁ። በአካባቢያችን ወደሚገኝ አንድ ተራራማ ስፍራ በመሄድ ተራራውን መውጣት ጀመርን። በእጃችን በረዶ መቆርቆሪያ፤ ገመድና ሌሎችም ነገሮች ይዘናል። ጎይለኛ በረዶ የሚወርድበት ተራራ ወጣን፤ ከጥቂት ሳምንታት በኋላ በረዶው እስከ ወገብ ድረስ የሚያሰምጠውን የኳንዳሪ ተራራ ተያያዝነው።

ግርማ ሞገስ ያላቸውን የተራራ ጫፎች ስወጣ፤ ጂም በጨረቃ ላይ ሳለ የገጠመውን ነገር ማሰብ ጀመርኩ። በእነዚያ የበረዶ ጫፎች ላይ ቆሜ ዙሪያዬን የከበበኝን ድንቅ ፍጥረት ተመለከትሁ፤ ለእግዚአብሔር የቀረብሁ መሰለኝ፤

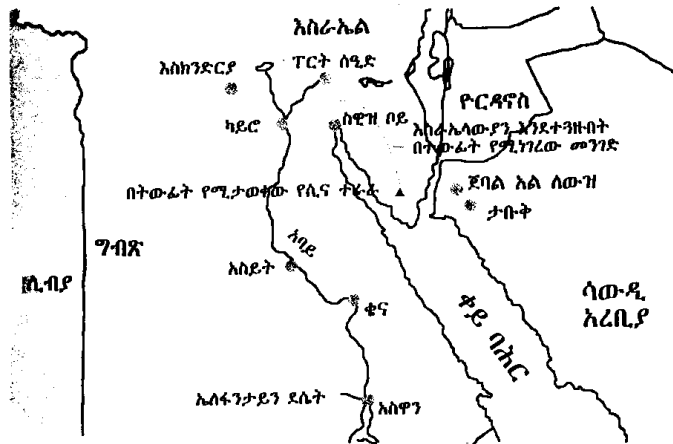
በዐይነ ገሊናዬ 17000 ጫማ ከፍታ ያለውን የአራራት ተራራ ስመጣ ተመለከትሁ፤ ልቤ እንደ ከበሮ ይመታል፤ በኖኅ መርከብ ስብርባሪዎች ላይ ስደነቃቀፍ ተሰማኝ። ሁሉንም በዐይነ ገሊናዬ ተመለከትሁ፤ መርከቡ ለብዙ ዘመን ከሰው እይታ ተሰውሮ ከበረዶ ክምር ሥር ተቀብሯል። ይህ በታሪክ ውስጥ ታላቅ ግኝት ይሆናል፤ ልናገኘውም እንችላለን።

ነገሩ ሁሉ እንዳሰብኩት አልሆነም፤ ቢያንስ በ1986 ይህ አልሆነም። ይልቁንም በአራራት ተራራ ሥር በምትገኝና ኢርዙሩም በምትባል አንዲት አነስተኛ የቱርክ ከተማ እንደ ደረሰን ለላዮች ናችሁ ተብለን ታሰርን። መያዛችን እንደ ትልቅ ዜና በመላው ዓለም ናች፤ በጋዜጦች ላይ የወጣው ርእስ ዜና እንዲህ የሚል ነበር፤ «የሥነ ፈለክ ተመራማሪው ጂም ሽርዊን በቱርክ ታሰረ፤ ስመ ጥሩው አሜሪካዊና አብረውት የነበሩ ተራራ ወጪዎች በስለላ ወንጀል ተጠርጥረዋል»።

ትክክለኛ የፈቃድ ወረቀት አለን። በተራራው ዙሪያ አውሮፕላን ለማብረርም ፈቃድ አለን። ከእኛ ቡድን አባላት መካከል የተወሰኑ ሰዎች ሲላን 206 በተባሉት አውሮፕላን በአራራት ተራራ ዙሪያ ዞረው ተልእኮአቸውን በሚገባ ፈጽመዋል። አውሮፕላን አብራሪዎችን በአየር ማረፊያው ላይ እንዲረፈ የቱርክ ፖሊስ ቡድኖችን በጠቅላላ አሰረ። የሩሲያንና የኢራንን የአየር ክልል ጥሳችኋል ተብለን ተከሰስን፤ ፖሊሶቹ እያመነጫጩ ወደ ሆቴላችን ወሰዱን፤ በዚያም የቤት እስረኞች ሆንን። ለጥያቄያቸው መልስ ስንሰጥ እስር ቤቱን «ሚድናይት ኤክስፕሪስ» ከተሰኘው ሲኒማ ወደ ገሊናዬ አምጥቼ እሠራው ነበር። ይህ ግን ለሌላ ጊዜ መቆየት ያለበት ታሪክ ነው።

የቱርክ ባለሥልጣኖች በነጻ እንድንለቀቅ ከፈቁዱልን በኋላ

ወደ አሜሪካን ተመለስን፤ ከአውሮፕላን ስወርድ ከዓለም አቀፍ አሰላ፤ ከተከለከሉ ቦታዎች፤ ከእስርና ከጠፉ ታሪካዊ ቅርሶች ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ የተለያየሁ መሰለኝ፤ ይህ ሥቃይና የመከራ ጊዜ የመጀመሪያው እንደሆነ እምብዛም አላውቅም ነበር።

ምዕራፍ አራት ክረምት በግብጽ

የሲና ባሕረ ገብ መሬት 1988

የናልፋይል ዴልታን እያቋረጠ የሚከንፈው አውቶቡስ ጥቁር የናፍጣ ጢሱን በደመናማው የግብጽ ሰማይ ላይ ያንበሳቡለዋል። ስርዓትጡን ምድር እየለቀቀ ወደ ደቡብ የሚነጉደው አውቶቡስ ያንገጫጫንና ያነጥረን ነበር፤ መንገዱ በዓለም ላይ እጅግ ዝነኛ ከሆነውና ከዴልታ ወንዝ ጠረፍ ከሚጀምረው ጭው ያለ በረሃ ጋር በጣም አስገራሚ ንጽጽር ፈጥሯል። በመስኖ የተጠፈረው ሕይወት ሰጪ ውሃ ረጃጅሙን የእርሻ መሬት እያረሰረሰ ይፈሳል። የጥጥ፣ የበቆሉና የሩዝ እርሻ ሽንተረሩን እንደ ምንጣፍ አልብሰታል። ኮርማ በሬዎች መሬት ያርሳሉ፤ እህል የሚፈጠውን

መንኲራኩር ያዞራሉ፤ ወይም ሥራ ፈተው ያመሰክሉ። በመንገዱ ዳር የዘንባባ ዛፎች እዚህም እዚያም ተተክለዋል። ለመስኖ አገልግሎት እንዲውል የተሳበው ውሃ ያለማቋረጥ ይፈሳል።

አሁንም ወዴት እንደሚወስድ በማላውቀው መንገድ ላይ ከጂም ሽርዊን ጋር እየተጓዝሁ ነው። አሁን ያ የማላውቀው አገር የግብጽ የሲና ባሕረ ሰላጤ ነው። ከሁለት ዓመት በፊት በቱርክ መጥፎ ሁኔታ ካሳለፍን በኋላ ከጂም የሥራ ባልደረቦች ጋር እንገናኛለን ብዬ አስቤ አላውቅም። ይሁንና በረሀውን እያቋረጠ በሚከንፈው አውቶቡስ ውስጥ በነበሩ የምርምርና የፊልም አንሺ ቡድን መካከል ራሴን አገኘሁት። አሁን ጂም የሚጓዘው የጥንት እስራኤላውያን በፀሐቱ ጊዜ ከግብጽ ሲወጡ ቀይ ባሕርን ለመሻገር ሲጓዙበት የነበረውን ምድር ከሚፈልግ ቡድን ጋር ነው። ጂም ያን ምስጢራዊ «የእግዚአብሔር ተራራ» ተከትሎ ለመጓዝ ፈላጊ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው እግዚአብሔር ለሙሴ የተገለጠለትና ዐሠርቱን ትእዛዛት የሰጠው በዚህ ተራራ ላይ ነው። እነዚያ ጥንታውያን ምንባቦች እንደሚሉት ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር የተገናኘው የሲና ተራራ ተብሎ በሚጠራው ስፍራ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን ነገር እንዳለ በቁሙ ማመን አለብን? ጂም ሽርዊንና ከእርሱ ጋር የነበሩት የቡድኑ አባላት በነገሩ ያምናሉ። እግዚአብሔር ከሙሴ ጋር የተነጋገረበትንና እጅግ የሚያንጸባርቀውን ክብሩን ለእስራኤላውያን የገለጠበትን ስፍራ በአካል ተገኝተው ለማየት ይፈልጋሉ። ደግሞም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰው ይህ የግብጽ የሲና ተራራ ስለመሆኑና በዚህም ስፍራ ስለተፈጸመው ተአምር የሚያረጋግጥ ማስረጃ ለመሰብሰብ ይፈልጋሉ።

እዚህ የመጣሁት ለምርምር ቢሆንም፤ አሁን ግን

ተጠራጣሪውን ልቤንና አእምሮዬን የሚያሳርፍ ማስረጃ ለማግኘት ከምንጊዜውም በላይ ተመኘሁ።

ለጉዞዬ ይረዳኝ ዘንድ ስለ ሙሴና ስለ እስራኤላውያን የሚተርከውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል መልሼ መለልሼ አንብቤአለሁ። እንዲሁም በሲና ተራራ ወደሚገኘው የሚቃጠል ቁጥቋጦ እንዴት እንደተሳበ፣ እግዚአብሔርም በዚያ እንዴት እንዳናገረውና በግብጽ በባርነት የነበረው ሕዝብ እግዚአብሔርን በዚሁ ተራራ እንዲያመልክ ይመራ ዘንድ ወደ ግብጽ እንዴት መልሶ እንደላከው የሚያወሱ ታሪኮችን አንብቤአለሁ። ሙሴ ዐሠርቱን ትእዛዛት ከእግዚአብሔር ለመቀበል ወደ ተራራው ሲወጣ እስራኤላውያን በሲና ተራራ ሥር ሰፍረው ነበር።

ሙሴና የእስራኤል ሕዝቦች የተጓዙበት መንገድ በትክክል አይታወቅም። የፀአቱን ሁነት የሚያሳይ ምልክት ከግብጽ አሽዋ ውስጥ ያወጣ አንድም ሰው የለም። በግብጽ የሚገኘውና በዘልማድ የሲና ተራራ በመባል የሚታወቀው ስፍራ (ትልቅ የቱሪስት ጣቢያ ነው) በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስሙ የተነገረለት ቅዱስ ተራራ ለመሆኑ አንድም ፍንጭ አልተገኘም። በሲና ባሕረ ሰላጤ የሚገኘውን ዘልማዳዊ ስፍራ የሚገቡት ሰዎች፣ ይህ የሲና ተራራ ነው እየተባለ የሚነገራቸው ስፍራ ከብዙ ተራራዎች መካከል አንዱን እንደሆነ አያውቁም። በሦስተኛው ምእተ ዓመት ላይ የሮም ንጉሠ ነገሥት የነበረው የቀስጦንጢኖስ እናት እሌኒ ይህን በሲና ባሕረ ሰላጤ የሚገኘውን ተራራ የሲና ተራራ በማለት እንደሰየመችው አንብቤአለሁ። ተራራው በእሌኒ ከተሰየመ በኋላ በሰዎች የሚገቡኝ ቅዱስ ስፍራ ሆነ፤ ስፍራውም በካርታ ላይ ተመለከተ። ይሁንና ይህ ትውፊት የተረጋገጠ ትውፊት አይደለም፤ የእሌኒን አባባል የሚያጸኑ መረጃዎች እምብዛም ናቸው። ይህ ተራራ ትክክለኛው ተራራ መሆኑን

ወይም አለመሆኑን ለመወሰን እንደምንችል ተስፋ አደረግን

የፀአቱ ጉዞ ረጅምና በሚለበልብ አሸዋማ በረሓ ውስጥ የተደረገ ጉዞ እንደሆነ ሁልጊዜ አስብ ነበር። ሙሴና ሕዝቡ ደረቅ መሬትና የሚለበልብ ፀሐይ እንደገጠማቸው ምንም ጥርጥር የለውም። ሆኖም ከአውቶቡስ ሰወርድ እኔን እንደገጠመኝ የክረምቱ ቀዝቃዛ አየር እንዳልሆነ ተረዳሁ። በሰማዩ ላይ የተከማቸው ጥቅጥቅ ያለ ግራጫ ደመና የግብጹን የሲና ተራራ ጫፍ ውጦታል። ይህንን ዝነኛ ተራራ ለመቃኘት አንገታችንን መዘዝን። እንደ አየሩ ሁሉ ፍጹም ያልጠበቅሁት ነበር።

በነጋታውም ከጂምና ከሌሎቹ የቡድኑ አባላት ጋር በመሆን ከእኔ በፊት እንደ ነበሩት ተላላሚዎች እኔም ተራራውን እየቧጠጥሁ እወጣለሁ። እንደ እነርሱ ሁሉ እኔም ሙሴ የሄደበትን መንገድ እሄድበት ይሆን ወይ? ብዬ አሰብሁ። ዛሬ ምሽት ግን በሚሞቅ አልጋ ላይ መልካም እንቅልፍ መተኛት አፈልጋለሁ። ይገራ የመጣሁት ቀለል ያለ ሽራብ በመሆኑ ራሴን በጣም ወቀስሁ። ሻንጣችንን በሆቴሉ በር ላይ ስንደረድር በረዶ ይወርድ ነበር፤ በቂ ልብስ አለመያዜን የሚያሳስበኝ ሁኔታ ነበር።

በረዶ በግብጽ። ነገሩ ከሆነ በኋላ ግን ብዙ ነገር አስተዋልሁ። ከባሕር ወለል 5,000 ጫማ ከፍታ ላይ ስለነበርን በረዶ ሊኖር ግድ ነው። ከሌሎቹ የቡድኑ አባላት ይር በመሆን ወደ ሆቴሉ መተላለፊያ በፍጥነት ሄድን፤ ቱኩስ ምግብ፣ የሞቀ ቤትና የሞቀ አልጋ ለማግኘት ተጣደንን። ያጋጣሚ ሆኖ የቡድኑን አባላት በሙሉ ማስተናገድ የሚችል አልጋ አልነበረም። በእቅራቢያው የሚገኙ ሌሎች ሆቴሎችን ከተመለከትን በኋላ ለሁሉም የአልጋ ሲገኝ ለእኔ ግን ሊገኝ አልቻለም። በአንድ ክፍል

ውስጥ ሁለትና ሦስት ሰዎች ለማደር የተገደዱበትም ሁኔታ ነበር። ሌላው ቀርቶ መቀመጫ ወንበር እንኳ አልነበረም። በነገሩ በጣም ያዘነው የሆቴሉ አስተናጋጅ በመንገዱ መጨረሻ ላይ ወደሚገኝና ዋጋው ውድ ወዳልሆነ ሆቴል እንድሄድ ጠቆመኝ። ሻንጣዬን እየጎተተሁ ዐይን ያዝ የሚያደርገውን ጨለማና የሚጠብሰውን ነፋስ እየታገልሁ ወደተባለው ሆቴል አመራሁ። ወደ ሆቴሉ ክፍል ስገባ አልጋው በሽክላ ድንጋይ ላይ የተረበረበ እንጨት ሲሆን በመሬቱ ላይ ደግሞ ለመጸዳጃ እንዲያገለግል አንድ ጉድጓድ አለ። ከፕላስቲክ የተሠራና ጥሩ ሥዕል የታተመበት ምንጣፍ በርብራቡ እንጨት ላይ ተነጥፏል፤ በልቤ ጥሩ ሞዴል አውጪ የሠራው ነው አልሁ። ክፍሉ ሉካንዳ ቤት አስታወሰኝ። ወደ ሆቴሉ ተመልሼ ሌላ የምተኛበት ክፍል እንዲሰጠኝ ለመጠየቅ ፈልግሁ፤ ነገር ግን ሌሎቹ ጓደኞቼ ፈሪ ይሉኛል ብዬ ተውኩት። «ለአንድ ምሽት እየበረደኝ ባድር ምን አለበት?» በማለት እዚያው ለማደር ወሰንሁ።

ፎጣ፣ አንሶላ ወይም ብርድ ልብስ የሚባል ነገር የለም፤ ያ አስቀያሚ የፕላስቲክ ምንጣፍና የሽንት ቤት ወረቀት ከወለሉ ላይ ተደርጓል። ሻንጣውን ከላዬ አወረድሁና ልብሶቼን በሙሉ ዘረገፍሁ። ቅዝቃዜው እንዳይጠበሰኝ የሽንት ቤቱን ወረቀት ተረተርኩት፤ ኬኔቴራ፣ የቆሽሽ ፎጣ፣ የውስጥ ሱሪ፣ ካልሲ መጽሔትና መጽሐፍ ከራሴ እስከ እግራ ድረስ በሰውነቴ ላይ ደራረብሁ። ለክፍሉ መቀት የሚሰጥ ነገር ቢኖር ከበሩ አናት ላይ የተንጠለጠለው አምፑል ብቻ ነው። ከክፍሌ ውጪ በመጠጥ የሰከሩ ግብጻውያን በጨለማው ውስጥ ይዘፍናሉ፤ እሳት እየሞቁ መጠጣቸውን ይጨልጣሉ፤ ጠመንጃውን ይተኩሳሉ።

ጥሩ ምሽት አልነበረም። መተኛት አልቻልኩም። የሚያላዝነው ነፋስ በበሩ ሥርና በመስኮቱ ቀዳዳ ይነፍሳል፤

በሳይቤሪያ የታሰረ እስረኛ የሆንሁ መሰለኝ። ደስ የሚለው ነገር ለክፍሉ የከፈልኩት ሁለት ዶላር ብቻ ነበር።

ንጋት ላይ እዚህም እዚያም ተበታትነው ከሚታዩት ደመናዎች በስተቀር ሰማዩ ጥርት ብሏል። በመስኮት በኩል በደማቁ የንጋት ፀሐይ የሲናን ተራራ እመለከት ነበር። ዕቃዎቼን ጠቀለልሁና ወደ ውጭ ወጣሁ። ጉብኚዎች የሲናን ተራራ ፎቶግራፍ ያነሳሉ። በማለዳዋ ፀሐይ የሚቀልጠው በረዶ እንደ ምንጭ እየወረደ ውሃ ወደጠማው መሬት ይሰርጋል።

ጉሕ ሲቀድ ጀምሮ በተራራው ዙሪያ ጉብኚዎች ንግድ ይለዋወጣሉ። ሱቅ በደረቴዎች ጌጣጌጦችን፣ ከረሜላና ሃይማኖታዊ ማስታወሻዎችን ያዞራሉ። በእርግጥ ብዙ ብልጭልጭ ነገሮች ይታያሉ።

ሻንጣዬን ሽክፍሁና ጉብኚዎች የሚገበያዩበትን መንገድ አጽርጬ ዝነኛ ወደሆነው ወደ ቅድስት ካትሪና ገዳም አመራሁ። የቡድኑ አባላት በአንድ የጥድ ዛፍ ሥር ተሰባስበው ነበር። ጂም ሽርዊን በዕድሜ ጠና ካሉ መነኩሴ ጋር ይጫወት ነበር። ሻንጣዬን አውቶቡሉ ላይ ወረወርኩት።

«ጂም ምን እያደረገ ነው?» በማለት ከቡድኑ አባላት መካከል አንዱን ሰው ጠየኩት።

«የራስ ቅል ቤት የሚባለውን እንድንጉበኝ ሁኔታዎችን እያመቻቸ ነው»።

የራስ ቅል ቤት በማለት የሚታወቀው ስፍራ የቅዱስ ትራይፎን የጸሎት ቤት በመባልም ይታወቃል። ስሙን ያገኘ ው መነኩሳት በአስቃቂ ጦርነት የሞቱ ሰዎችን ራስ ቅል ያከማቸበት ስፍራ በመሆኑ ነው።

የቡድኑን አባላት ተከትዬ ወደ ውስጥ ስገባ አንድ

ጥንቃቄ የተደረገ የሰዎች ራስ ቅል ቁልል ተመለከተሁ። የራስ ቅል ቁልሉ ትልቅ ከመሆኑ የተነሣ ከላይ እየተናደ በየቦታው ተዘርግፏል። ክፍሉ በስብሶ በሻገተ የራስ ቅል ተሞልቷል። ከአራተኛው ምእተ ዓመት ጀምሮ በነበሩ አጥንቶች የተሞላው ዋሻ ሽታው አያድርስ ነው። ከቡድኑ አባላት መካከል አንዱ አስከፊ ሁኔታውን ፎቶግራፍ ለማንሳት ሲሞክር ሽማግሌው መነኩሴ በጽኑ ተቃወሙት።

መነኩሴው ይቅርታቸውን ለመግለጽ ፈገግ አሉ። «አትጨነቱ። ይህ የምትመለከቱት አፅም ገዳሙ ከ527-565 እንዲገነባ በንጉሥ ዮስጢያኖስ ከታዘዘበት ጊዜ ጀምሮ በዚህ በቅድስት ካተሪና ገዳም ውስጥ የሞቱ መነኮሳት አጥንት ነው። አንድ መነኩሴ ሲሞት በገዳሙ ውስጥ በሚገኘው መካነ መቃብር እንቀብረዋለን። ከቦታ ጥበት የተነሣ ከሦስት ወር በኋላ አፅሙን አውጥተን እዚህ እናኖረዋለን» አሉ።

ከመካከላችን አንዱ «ግን ለምን?» በማለት ጠየቀ።

«ወጋችን ነው። አጥንቶቹ ጊዜያውያን እንደሆንን የሚያመለክቱ ቋሚ ማስታወሻዎች ናቸው፤ በዚህ በሲና ተራራ ሥር ምንም የማንረባ መሆናችንን ያስታውሱናል። እንደ ሌሎቹ ሁሉ የእኛም አጥንት እዚህ ክምር ላይ እንደሚወረወር እናውቃለን። ዐይናችንን ከራሳችን ላይ አንሥተን በእግዚአብሔር ላይ እንድናደርግ ይረዳናል»።

በራስ ቅሎቹ መካከል አንድ ሙሉ አፅም ከፍ ባለ ወንበር ላይ ተቀምጧል። በልቤ «ከቀደሙት አበምኔቶች መካከል የአንዱ ሳይሆን አይቀርም» አልሁ። በክፍሉ ውስጥ ከሚገኘ ት በመቶዎች ከሚቆጠሩት አፅሞች መካከል እያንዳንዱ ለእግዚአብሔር ያደሩ ሰዎችን እንደሚወክሉ ምንም ጥርጥር የለውም። በዚህ ያገለገሉት በሙሉ ይህ ገዳም የቆመው (የተመሠረተው) ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር በተገናኘበት

ተራራ አጠገብ በቅዱስ መሬት ላይ እንደሆነ ያምናሉ። ሽማግሌው መነኩሴ እግራቸውን እየጉተቱ ሲወጡ ዐይናችን በራስ ቅሉ ቁልል ላይ ተተክሎ ቀረ። መነኩሴው የሲና ተራራ በቅርብ ርቀት በሚታይበት በር ይዘውን ወጡ።

ጂም ሽርዊን ተራራውን ለመውጣት ጉጉት አደረበት፤ ከአርሱ ጋር ተራራውን አብሬው እወጣ እንደሆነ ጠየቀች። በአንድነት ከምእተ ዓመታት በፊት በመነኮሳት የተጠረገውን መንገድ ተከትለን ተራራውን መውጣት ጀመርን።

ጂም ለዕረፍት አንድም ጊዜ አልቆመም፤ እንደ ተሳካ ማሸን ፍጥነቱን ሳይጨምር በጽናት መንገዱን ቀጠለ፤ ይህ አንዱ የጂም ባሕርይ ነው። ጂም በሁሉም ነገር ጽኑ ሰው ነው። ከብዙ ዓመታት በፊት የአውሮፕላን አደጋ ደርሶበት ቁርጭምጭሚቱ፤ ሁለት እግሮቹና መንጋጋው ተሰብረዋል። ሐኪሞቹ እግሩን ለመቁረጥ ፈልገው ነበር። ዳግመኛም በእግሩ መሄድ እንደማይችል ነግረውት ነበር። ጂም ሽርዊን ግን የተለየ ሐሳብ ነበረው። ዳግመኛ መራመድ ብቻ ሳይሆን በጨረቃም ላይ ለመራመድ ችሏል!

7,500 ጫማ ከፍታ ባለው ተራራ ጫፍ ላይ ስንደርስ ጂም ምንም ድካም አይታይበትም ነበር። እኔ ግን ጉንበስ ብዬ ቁና ቁና መተንፈስ ነበረብኝ፤ ምክንያቱም የጂም የማያቋርጥ እርምጃ እጅግ አድክሞኝ ነበር። የሚቀጥሉትን ሠላሳ ደቂቃዎች የተራራውን ሁኔታ ስንቃኝ ቆየን። በአሪት ዘፀአት ላይ እንደ ተነገረው እስራኤላውያን በዚህ ስፍራ መሰብሰባቸውን የሚጠቁም ማሰረጃ እንዳለ በማለት ጂኦላጂያዊ ሐውልቶችን፤ ወጣ ገባ መሬቶችን፤ ሰው ሰራሽ አሻራዎችን በጥንቃቄ ተመለከትን። አንድም ማሰረጃ አልነበረም። አድማሱን ስንማትር ወጣ ገባ የተራራ ጫፎችን ብቻ ተመለከትን።

ጂም አንድ መሠረታዊ ጥያቄ አነሣ፤ «ይህ የሲና ተራራ ከሆነ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገረው ለምንድንነው ከምድረ በዳው በስተጀርባ ያልተገኘው?»

ከአራት ዘፀአት ጥናቱ እንደተረዳሁት ይህን ሲል በምዕራፍ ሦስት ቁጥር አንድ ላይ የተወሰነውን እየጠቀስ ነበር፤ «ሙሴም የዮቶርን የአማቱን የምድያምን ካህን በጎች ይጠብቅ ነበር። ወደ እግዚአብሔርም ተራራ ወደ ኮራብ (ሲና) መጣ።»

ጂም ትክክል ነበር። በዚያ ሊኖር የሚገባው ነገር አልነበረም። ጂም ስለ ሙሴና ስለ ሲና ተራራ የተነገረው ታሪክ በመጽሐፍ ቅዱስ በትክክል እንደተመዘገበ ያምናል። ከእነዚህ ጥንታዊያን ዘገባዎች ጥናት በመነሣት የተወሰኑ ማረጋገጫዎች ይገኛሉ ብሎ ገምቶ ነበር። የሙሴ ዋሻ፣ የነገዶች አርማ፣ መሠዊያዎች፣ ወራጅ ውሃ እና ሌሎችም ማረጋገጫዎች በእውነተኛው የሲና ተራራ ላይ መገኘት ነበረባቸው። ይሁንና በእዚህ መገኘት የነበረባቸው ነገሮች አልነበሩም።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገረው እስራኤላውያን በሲና ተራራ ሥር ለአንድ ዓመት ያህል ኖረዋል። በርካታ መሠዊያዎችን ገንብተዋል፤ ብዙ ሃይማኖታዊ ሥርዐቶችንም አካሂደዋል። እግዚአብሔር በተራራው ላይ እሳት በማውረድ ተአምራትን አድርጓል። ዐለት ተሰንጥቋል፤ ውሃም ከዐለቱ ንቃቃት ፈልቋል። ከሦስት ሺህ ዓመት በኋላም ይህን ሁኔታ የሚያረጋግጥ ማስረጃ መኖር ነበረበት። የሥነ ቁፋሮ ሊቃውንት ቡድን በዘልማድ የሲና ተራራ በመባል የሚታወቀውን ስፍራ ቢቃኝም፤ ምንም ነገር አላገኘም። ከፀአቱ ሁኔታ ጋር የሚገናኝ አንድም አጥንት፣ የሽክላ ዕቃ ወይም ጥንታዊያን የብራና ጽሑፎች ሊያገኝ አልቻለም።

ከዚህ የተነሣ በርካታ የሥነ ቁፋሮ ሊቃውንት ታላቁን ፀአት እንኳ ንቀው ትተውታል። ጂም ግን ችግሩ ከመጽሐፍ ቅዱስ ዘገባ ላይሆን የሲና ተራራ ነው እየተባለ ከሚነገረው ስፍራ እንደሆነ ተገነዘበ። እኔም ለዘመናት ታሪካዊው ተራራ እየተባለ በሚነገርበት ስፍራ ቆሜ ወደ ተመሳሳይ መደምደሚያ ደረስሁ (ከእኔም በፊት የነበሩት ሊቃውንት እንደሚያምኑት ሁሉ)። የቅድስት ካትሪና ገዳም የተነገባው በእውነተኛው የሲና ተራራ ላይ አይደለም። ስፍራውን መጉብኝታችን ሁኔታውን በሚገባ አረጋግጦልኛል።

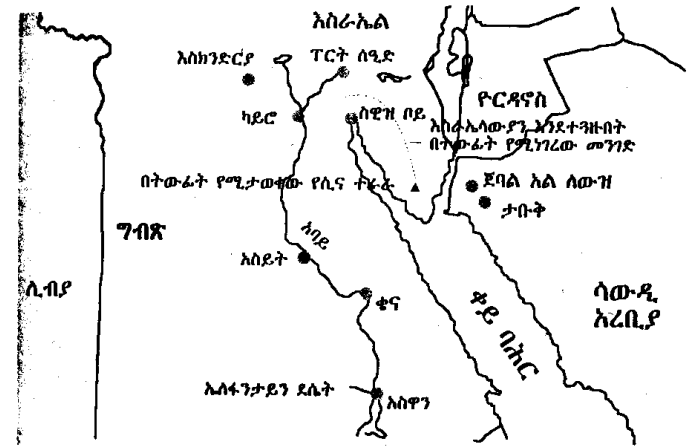
ይህ ሁሉ በጣም አሳዛኝ ገጽታ አለው። በተራራው ሥር ከድንጋይ፣ በተሠራው ሕንፃ ውስጥ አፅማቸው የተቀመጠውን መነኮሳት፣ ቅዱስ ስፍራውን ለመመልከት የሚጉርፉትን አገር ጉብኚዎችና ወደፊትም የሚመጡትን ሁሉ -በዐይን ጎሴናዬ አሰብኳቸው።

ከተራራው ወርደን መሬት ስንደርስ የግመል እረኞች ተሳፋሪዎችን ይሻሙ ነበር፤ ሻጮች ጌጣጌጥ ፈላጊ እያሉ ይጮኹ ነበር። የእንስሳቱና የሰው ኩስ አፍንጫዬን ሊበጥሰው ምንም አልቀረውም። ጂም ወደ እኔ ተመለከተና እንዲህ አለ፤ «ይህ ሹፈት ነው፤ ይህ የሲና ተራራ ሊሆን አይችልም»።

ከጥቂት ዝምታ በኋላ የተነገሩት ቃላት ተራ ቃል አልነበሩም። ይህን የተናገረው ሰው የመጀመሪያው ጠፈረተኛ ና በጨረቃ ላይ ሃድሴይ ሪል እና አፔኒ የተሰኙ ተራራዎችን በአግራ የረገጠ ሰው ነው በማለት ራሴን አሳወቅሁት። ጂም ሽርዊን ታላቅ ተመራማሪ፣ ድንቅ ቀያሽ፣ ስመ ጥር አሳሽና ሥልጡን ሳይንቲስት ነው። የአፖሎ 15 ጠፈረተኛና ፓይለት እንዲህ አለኝ፤ «ብዙ ይህ እርሱ አይደለም»።

ከተባለው ነገር ጋር መስማማት ነበረብኝ። በሲና ባሕረ

ሰላጤ ደቡባዊ ጫፍ ላይ የሚገኘው ይህ ተራራ እርሱ ካልሆነ ታዲያ የትኛው ነው? አድማሱን ተከትሎ ተራራዎቹን በጥንቃቄ ቃኘኋቸው። እንዲህ ያለ ተራራ አለ? ጂም እና ከቡድኑ አባላት መካከል አንዳንድ ሰዎች አንድ ሐሳብ ሊኖራቸውና ይህም ምሽቱን ሊያነጋግረን እንደሚችል አውቅ ነበር።

ምዕራፍ አምስት ወደ ሲና ጫፍ

በለዓታት ጊዜ ውስጥ በአውቶቡስ ተሳፍረን ወደ ደቡብ ምዕራብ የሚወስደውን መንገድ ተከትለን አዲስ ንድፈ ሐሳብ ለመመርመር ወደ ደቡባዊው የሲና ባሕረ ሰላጤ ጫፍ አመራን፤ ይህ አብዮታዊ ሐሳብ ላለፉት ዐሥራ ስድስት መቶ ዓመታት ተቀባይነት የነበረውን አስተሳሰብ የሚገለብጥ ነበር።

በዘልማድ የሲና ተራራ የሚባለውን ስፍራ ከበስተኋላችን እየተውነው ስንሄድ ለብዙ መቶ ዓመታት ተቀባይነት የነበረውን አስተሳሰብ እየጣልነው ሄድን። አውቶቡስ እየነጠረና እየተንገጫገጫ ስርጓጉጡን ተራራ በጣጥሶ ወጣ፤ ፀሐይዋ በሙቀት ተቀበለችን። በቀዝቃዛ ክፍል ውስጥ ምሽቱን ያለ እንቅልፍ ስላሳለፍሁ ይህ ከባለፈው ቀን በጣም

የተሻለ ነበር። መስታወቱን ዝቅ አደረግሁና የበረሐው አየር ፊቱ ላይ እንዲነፍስ አደረግሁ። ውጪው የተረሳ ገደላማ ሽለቆና አሸዋማ ምድር እንደሆነ በግልጽ ይታያል። አሸዋ በወረሰው ምድር ላይ ድንኳንም ሆነ በግ ጨርሶ አላየሁም።

ሲና በምድር ላይ ከሚገኙ ስፍራዎች ሁሉ ሰው የማይኖርበት ስፍራ ነው። ሰዎች ይህን ስፍራ ለምን እንደማይፈልጉት ለማሰብ አልችልም፤ ይሁንና የሚፈልጉት ሰዎች ነበሩ። በ1967 ግብጽ የአቃባን ባሕረ ሰላጤ ከዘጋች በኋላ በዚህ ስፍራ የስድስት ቀን ጦርነት ተካሂዷል፤ ድርጊቱ የእስራኤልን ኢኮኖሚ የሚያሽመደምድ ነበር። ለምእተ ዓመታት የቆየው ጠላትነት ወደ ጦርነት አመራ፤ እስራኤል አጻፋውን ለመመለስ ጊዜ አልወሰደባትም። የአየር ድብደባው የግብጽን አየር ኃይል አሽመደመደው፤ ብረት ለበስ ታንኮቻቸው የዮርዳኖስና የሶርያ ሰራዊት በድንበርቻቸው ላይ እንዳሉ ጥቃት አደረሱ። ይህ ታላቅ ጥቃት እስራኤል የሲናን ባሕረ ሰላጤ በአጭር ጊዜ ውስጥ ከብርቱ ጠላቶቿ እጅ እንድትረከብ አስቻላት። እስራኤል ለሰላም ስትል በ1973 ባሕረ ሰላጤውን ለግብጽ መልሳ ሰጠች።

አውቶቡሉ መሣሪያ የደገነ ሰው ከፊት ለፊቱ ስለቆመ ድንገት ቀጥ አለ። ሰውየው የተባበሩት መንግሥታት ወታደር ሲሆን፤ ከስድስቱ ቀን ጦርነት በኋላ በእስራኤልና በግብጽ መካከል የተደረገውን የሰላም ስምምነት ከሚያስከብሩ ጥቂት ወታደሮች አንዱ ነው። ወታደሩ ፍተሻውን ሲያካሂድ ፀሐይ ባወየበው አሸዋ ላይ መኮልኮል ግድ ሆነብን።

የቡድኖችን መሪ ዶ/ር ሮይ ኑትሰን ወደ አውቶቡሉ ጎለኛ ክፍል ራመድ አለና በተሲኦቷ ፀሐይ ላይ አፈጠጠ። ከበስተኋላችን ጥለነው በመጣነው ተራራ ላይ ዐይኑን ተክሎ ወደ ጎላው ተንጠራራ። መልካሙ ዶ/ር አብሮን የሚጓዝ

ሲቅ ነው። የተለየ ግርማ ሞገስ አለው። ወርቃማ ጠጉሩ ሁልጊዜ እንደተበጠረ ነው፤ ሽሚዙ በዚያ በሚያቀልጠው በረሐ ውስጥ እንኳ አሚዶ እንደ ተደረገበትና እንደ ተቆለፈ ነው። የዓለምን ግማሽ የተጓዝነው እርሱ አብሮን ስላለ ነበር።

ዶ/ር ኑትሰን ከማንኛችንም በላይ ስለ ፀአቱ ሁነት አጥንቷል። አንዳንድ ዓለማዊ ትርጓሜዎችን በጽኑ ሲቃወም ቆይቷል። በጉዳዩ ላይ የተጻፉ ሥነ ጽሑፎችን በዝርዝር ካጠናም በኋላ እስራኤላውያን ቀይ ባሕርን የተሻገሩት የት እንደሆነ በትክክል ለማመልከት አልቻለም። ስለዚህ አዲስ ዘዴ ለመቀየስ ወሰነ። መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረውን ነገር ለመመርመር ቆርጦ ተነሣ። አሪት ዘፍጥረትን በጥንቃቄ ካጠና በኋላ፤ ስለ ፀአቱ ሁነት የሚያወሱ ንድፈ ሐሳቦችን በሙሉ በዘዴ አስወገደ። ከዚያም በአቃባ ባሕረ ሰላጤ ሻርም አል ሼክህ በሚባል ስፍራ አንዲት ትንሽ የባሕር ዳርቻ እስኪያገኝ ድረስ በመቶ ኪሎ ሜትሮች ርቀት ያለውን ጠረፍ አሰሰ፤ ይህ ስፍራ የእስራኤል ልጆች ቀይ ባሕርን ይሻገሩ ዘንድ ባሕሩ የተከፈለበት ስፍራ እንደሆነ ይታመናል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ከሆነ እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ቀን በደመና ዓምድ ሌሊት በእሳት ዓምድ እየመራ ወደ ሲና ተራራ አደረሳቸው። እንደ ዶ/ር ኑትሰን አባባል ይህ ስፍራ የሚገኘው በአሁኗ ሳዑዲ አረቢያ ከሲና ባሕረ ሰላጤ በስተምሥራቅ ከአቃባ ባሕረ ሰላጤ ባሻገር ነው። ከአዲስ ኪዳን ሐዋርያው ጳውሎስን ይጠቅሳል፤ «አጋር በዐረብ አገር ለሚገኘው ለሲና ተራራ ምሳሌ ነበረች፤ ስለዚህ ከአሁኒቱ ኢየሩሳሌም ጋር ትመሳሰላለች፤ እርሷም ከነልጆቿ በባርነት የምትገኝ ናት» (ገላትያ 4:25፤ አመት)።

ይሁን እንጂ ዶ/ር ኑትሰን ይህን ንድፈ ሐሳብ የሰነዘረው የመጀመሪያው ሰው አልነበረም። በ1936 ስቴፈን ኤል ኬገር

የተባለ ሰው ስለ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥነ ቁፋር በሚያወሳው መጽሐፉ ላይ እንዲህ ብሏል፤ «ምክንያታዊው ግምት ቅዱሱን የሲና ተራራ ወይም ኮሬብን የሚያስቀምጠው በባሕረ ሰላጤው በስተምሥራቅ ነው»፡፡

እነዚህ ሰዎች ማለትም ጄም ኧርዊን፣ ዶ/ር ኑትሰን እና ስቴፈን ኬገር እንዳሰብ አደረጉኝ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስን የወሰዱት በቁሙ እንጂ በአፈ ታሪክነት አልነበረም፡፡ እንደ ሌሎች ብዙ ሰዎች ሁሉ እነርሱም መጽሐፍ ቅዱስ ስላለፈው ዘመን ሲናገር ተአማኒ ምንጭ አድርገው ያምኑ ነበር፡፡ በዘልማድ የሲና ተራራ እየተባለ በሚነገረው ስፍራ ቆሜ ሳለ እኔም ነገሩን ያጣጣልኩት ተመሳሳይ መመዘኛ በመጠቀም ነበር፡፡ እንግዲህ አሁን የሲና ተራራ የሚገኘው ሐዋርያው ጳውሎስ እንደሚለው በአረቢያ ነው ወይስ በዝነኛው አተያይ መሠረት በግብጽ የሲና ባሕረ ሰላጤ ነው የሚለውን መወሰን ነበረብኝ፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ በቁሙ ሊወሰድ ይችላል?

ሰረገላዎች

መድረሻችን በዶ/ር ኑትሰን አተያይ መሠረት ሙሴ እና የቀደሙት ባሮች ግብጽን ለቀው ሲወጡ የተሻገሩበት ስፍራ ነበር፡፡

የመጨረሻውን የፍተሻ ጣቢያ እንዳለፍን አውቶቡሉ ወደ አውላላው የቀይ ባሕር ጠረፍ ከመድረሳችን በፊት ገደላማውን ሽለቆ እየተጥመለመለ ነጉደ፡፡ ምንም እንኳን የፈርዖንን ሰረገላዎች የማግኘቱ ዕድል ፍጹም የማይታሰብ ቢሆንም፤ ቡድኖችን አሰላውን በደስታ ቀጠለ፡፡ የአቃባ ባሕረ ሰላጤ ውሃ ቀለም ነጸብራቅ በግልጽ ይታያል፡፡ ቡድኖችን ወደ ብርሃን እንድናወጣቸው የእነዚያ ሰረገላዎች ቅሬታ በባሕሩ

ሥር የሚጠብቁት እኛን እንደሆነ ተስፋ አደረገ፡፡

የእነዚያን ጥንታዊ መጓጓዣዎች ርዝራዥ መፈለግ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ አውቃለሁ፡፡ የግብጻውያን ሰረገላዎች የሚሠሩት ከቀላል እንጨቶች ሲሆን በጨዋማው ባሕር ውስጥ ለመቆየት ያላቸው ዕድል በጣም አነስተኛ ነው፡፡ በሺህ ለሚቆጠሩ ዓመታት ምንም ሳይሆኑ የሚቆዩት ከነሐስ የተሠሩት የሰረገላው መንኲራኩሮች (ጎማዎች) ብቻ ናቸው፡፡ ምናልባት የግብጽ ሰረገላኞች የያዟቸው የጦር መሣሪያዎች ይገኙ ይሆናል፡፡ ደግሞም ሰረገላዎቹ የወርቅ ጌጣጌጥ ተደረጎባቸው ሊሆን ይችላል፤ ይሁንና በጥቂቱ እዚህም እዚያም የተለበጡት ጌጣጌጦች ሊገኙ ይችላሉ ብሎ ማሰብ ዘበት ነው፡፡ እንደ ጉድ የሚበተነው አሽዋ ከሠላላ አምስት መቶ ዓመት በላይ በብዙ ቶኖች የሚቆጠር ደለል በባሕሩ ወለል ላይ ሲሠራ ነበር፡፡ የት መፈለግ እንዳለብን ብናውቅ እንኳ እነዚህ ሰረገላዎችና የጦር መሣሪያዎች ሠላሳ ጫማ ከፍታ ባለው ደለልና አሽዋ ሥር ተቀብረው ሊሆን ይችላል፡፡

ቢሆንም መፈለግ ነበረብን፡፡

የተሻገሩበት ስፍራ

መጽሐፍ ቅዱስ ከግብጽ የወጡት እስራኤላውያን የሄዱበት መንገድ ከጌሤም በስተደቡብ እንደሚገኝ ይናገራል፡፡ ሽሺዎቹ ዕብራውያን ባሮች ከሲና ባሕረ ሰላጤ በስተደቡብ የሰፈሩትን ሕዝቦች ለመዋጋት ወታደራዊ ጎይል አልነበራቸውም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር በስተ ሰሜን በፍልስጥኤም አገር እንዲያልፉ አላደረጋቸውም፡፡ ይልቁንም በስተደቡብ በቀይ ባሕር በኩል መራቸው (ዘፀ. 13፡ 17-18)፡፡ እንደ ዶ/ር ኑትሰንና እንደሌሎቹ ምክንያታዊ አባባል ከሆነ፤ መንገዱ የሚያካልለው ከባሕረ ሰላጤው ምዕራባዊ ጫፍ ተነሥቶ በስተሰሜን ከናይል ዴልታ ይጀምርና እስከ

ደቡባዊው የሲና ባሕረ ሰላጤ ድረስ ያለውን ስፍራ ነው። በጫፍ በኩል መንገዱ ወደ ሲና ምሥራቃዊ ጠርዝ ይታጠፍና ውብ በሆነው ሽንተረር ላይ ይቆማል፤ ይህም ከባሕሩ ዳርቻ ትይዩ መሆኑ ነው። ሻርም አል ሼክህ ስንደርስ ተራራው በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከተነገረው ነገር ጋር ስምሙ ሆኖ እናየዋለን።

ጉዞ ወደ ባሕሩ

በነጋታው አፑ ሃራ በምትባል ጀልባ ተሳፍረን ወደ ባሕሩ አመራን። ጂም ሽርዊንና ሚስቱ ሜሪ ከፊት ተቀምጠው በለስላሳው መቀትና በጨዋማው አየር ይደሰታሉ። እነ ጂም ከፊት ለፊታችን 3.2 ኪሎ ሜትር ርቆ የሚገኘውንና ከዓመታት በፊት በባሕሩ መሀል ላይ በሚገኘው የአሸዋ ቁልል ላይ የተቀረቀረውን የጭነት መርከብ ትኩር ብለው ይመለከቱ ነበር። የዓመታት ፀሐይና ጨዋማው ባሕር መርከቡን እንዳልነበረ አድርጎታል። ረጅሙ የአሸዋ ቁልል ታዳችን ሊሰለቅጥ የተዘጋጀ የባሕር ውስጥ ዘንዶ ይመስላል፤ ዝገት የወረለውን መርከብ ቀስ በቀስ ሊውጠው ተቃርቧል።

ዶ/ር ኑትሰን በመጀመሪያ ጥናቱ ይህን የአሸዋ ቁልል በላተላይት ፎቶግራፍ ተመልክቶታል። የአሸዋው ቁልል ከሻርም አል ሼክህ ባሕር ዳርቻ ተነሥቶ በአቃባ ባሕረ ሰላጤ እና በሳዑዲ አረቢያ መካከል በሚገኘው ጥልቅ ሽለቆ ውስጥ ተዘርግቶ በግልጽ ይታያል። ይህ በባሕሩ መካከል የሚገኘው መንገድ ከግብጽ ለሚወጡት አስራሌላውያን ምቹ መሻገሪያ ሆኗቸዋል። የብሉይ ኪዳን ነቢይ ኢሳይያስ ይህን ሁኔታ ጠቅሶ ሲናገር እንዲህ ይላል፤ «ባሕሩንና የታላቁን ጥልቅ ውሃ ያደረቅኸው፤ የዳኑትም ይሻገሩ ዘንድ ጠሊቁን ባሕር መንገድ ያደረግህ አንተ አይደለህምን?» (51:10)

ከመርከቧ በስተጓላ የተቀመጠውና ከቡድናችን አባላት

መካከል አንዱ የሆነው ቻርለስ ጋሬት የብረት መመርመሪያ መሣሪያ ይዞ ነበር። ጋሬት አጭር፤ ወፍራምና ጢማም ሰው ሲሆን በዓለም ላይ በብረት መመርመሪያ መሣሪያ ጥበብ እጅግ አዋቂ ሰው ነው። ከዚህም በተጨማሪ የብረት መመርመሪያ መሣሪያ ፋብሪካ ምሥራች ነው። በማንኛውም ኤርፖርት የደጎንነት መቆጣጠሪያ ክፍል ስታልፉ በመሣሪያው ላይ የጋሬት ስም በንግድ ምልክትነት ተለጥፎ ታያላችሁ።

ላሪ ዊሊያምም አብሮን ነበር፤ እርሱ ቡድኑን የተቀላቀለው ከሻርም አል ሼክህ ነው። ላሪ ብልጎ የንግድ ሰው ነው፤ የኢንቨስትመንት ንድፈ ሐሳቡ ዓለም አቀፍ ዝና አስገኝቷል፤ በዚህም ጠቀም ያለ ገንዘብ አፍሏል፤ አንድ ጊዜ አሥር ሺህ ዶላር ለኢንቨስተሮች ውድድር አስገብቶ በአንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ አንድ ሚሊዮን ዶላር አትርፏል። ገንዘብ መሰብሰብን እንደ ግብ አድርጎ መኖር ስለሰለቸው ለአሜሪካን የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት አባልነት ተወዳድሮ ሁለት ጊዜ አሸንፏል። ከፕሬዚዳንት ሪገን ጋር ለውድድር ቀርቦ ለጥቂት ነው የተሸነፈው።

ከጊዜ በኋላ ላሪ የሥነ ቁፋሮ ፍላጎት አደረበት። ላሪ ከሕጻንነቱ ጀምሮ ዕንቁ አሳሽ ለመሆን የነበረው ፍላጎት ወደር አልነበረውም፤ ላሪ ደብዛቸው የጠፋ ዕንቁዎችን የሚያሳይ አሮጌ ካርታ በመያዝ ቅዳሜና እሑድን የሚያሳልፈው በምዕራባዊው ምድረ በዳ ተራሮች ላይ ነበር፤ ጨለማ የወረሳቸውን ዋሻዎች ያሰላል፤ ወደሚፈልጋቸው ዕንቁዎች ይመሩት ዘንድ በየገደሉ ላይ የሚገኙትን ምልክቶች ያጠናል። በርካታ ሥራ ቁፋሮአዊ ግኝቶች የተከናወኑት በተከበሩና በታወቁ ሊቃውንት ሳይሆን በአማተር (እዚህ ግቡ በማይባሉ) ዕንቁ አሳሳች መሆኑ ሁልጊዜ ያስገርመው ነበር። ለምሳሌ በአሜሪካን ውስጥ

ጥንታዊው የድንጋይ / የአለት/ ላይ ሥዕል በታላቁ ገደላማ ሽለቆ ውስጥ የተገኘው በአንድ የከብት እረኛ ነው። አንድ እረኛ የጠፋችበትን ፍየል ሲፈልግ በዋሻ ውስጥ የሙት ባሕር ጥቅሎችን አገኘ።

ላሪ ጀብደኛ ሰው የሆነው ከአንድ ምድረ በዳ ውስጥ ጥንታዊ ቅርስ ካገኘና የወርቅ ነጸብራቅ ካየ በኋላ ነው፤ በዚህም ሥነ ቁፋሮአዊ ግኝቶች ትልቅ ዋጋ እንዳላቸው ተረዳ። ለምርምር ያለው ከፍተኛ ፍላጎት (ለገንዘብ ሳይሆን ለጀብዳ) ነው ለጋስ ሰው ያደረገው። የምርምር ቡድናችንን ሙሉ ወጪ የሸፈነው ይህ ባለጸጋ ረዳት ነበር።

ባሕር ጠላቂው ቡድን መቆጣጠሪያችንን በመመልከት፤ የዋና ልብስ በመልበስና የፊልም መቅረጫ መሣሪያዎችን በመሰብሰብ ይተጋ ነበር። ላሪና እኔ እንደሌሎቹ ባሕር ጠላቂዎች አልነበርንም። የጠላቂነት ችሎታ ስላልነበረን ሐፍረት ሐፍረት ተሰማን፤ ለመረዳትም አልቻልንም። ወዲያው ልዩ ልዩ መሣሪያ የተሸከሙት ጠላቂዎች ወደ ባሕሩ ገብተው ተሰወሩ፤ ላሪና እኔ ቁጭ ብለን ከመመልከት በቀር ምንም ማድረግ አልቻልንም። ለግማሽ ሰዓት ያህል ያለ ምንም ሥራ ከተቀመጥን በኋላ ላሪ ከጠላቂዎቹ መልእክት ደረሰው፤ ከዚያም «ብብ ወደ ባሕሩ ጠልቀን እንመልከት» አለኝ።

«የተመሰከረልን ጠላቂዎች አይደለንም» አልኩት። ንግግራ ተቃውሞ አልነበረውም።

«ያን ያህል ከባድ አይደለም። ቀስ እያልክ አየር አስገባ አስወጣ፤ ባሕሩም ውስጥ ብዙ አትቆይ»። ሌላም ነገር እንዳለ ቢገባኝም በነገሩ ተስማማሁ። ሐሳቡን ለጀልባዋ ካጥቴን ነገርነው፤ ዕድሜው አርባ ከምናምን የሚሆነው አሜሪካዊ ሲሆን ጠጉሩ ረጅምና ጉንጉን ነበር። በ1960ዎቹ

ራሱን ከማገበራዊ ሕይወት ያገለለና «የጀልባው ሰው» ተብሎ መጠራት የሚፈልግ ሰው ነው።

«ሰዎች ምንም ችግር የለም» አለ የጀልባው ሰው። «የሕይወት አድን መሣሪያ ይገፍ እስከታተላችኋለሁ። ብቻ ውሃው ውስጥ ከሃያ ደቂቃ በላይ አትቆይ፤ በጣምም ጠልቃችሁ አትውረዱ፤ ፈጥናችሁም አትውጡ»።

ማድረግ የሚገባንን ነገር በሠላሳ ደቂቃዎች ውስጥ ከነገረን በኋላ የዋና ልብሳችንን አጥልቀን ጠላቂዎች በጀርባቸው የሚሸከሙትን ከባድ መሣሪያ አነገብን። በጀርባዩ ላይ አንድ ትልቅ ሞተር የተሸከምሁ ያህል ይሰማኝ ነበር።

የጀልባዋ ካጥቴን መንሳፊፊያውን እንዴት መቆጣጠር እንዳለብን በፍጥነት አሳየን፤ ከዚያም አየር መሳቢያውን ላስቲክ አፋችን ውስጥ ጨመርነው።

ወደ ባሕሩ እየወረወረን «እንግዲህ በኋላ እንገናኝ» አለን።

ላሪና እኔ እየዋኝን ወደ ውሃው ገባን። በመጀመሪያ ፍርሃት ተሰማኝ፤ ይሁንና እየተንሳፈፍሁ እንጂ እንደ መልሕቅ እየሰጠምሁ አለመሆኔን ስረዳ፤ ትንፋሼን ተቆጣጥሮ በነገሩ መዝናናት ጀመርሁ። ራሳችንን እንደ ልብ ማዘዝና አየር ማስገባትና ማስወጣት በመቻላችን ከመንሳፊፊያው መቆጣጠሪያ አየር በቀስታ ወደ ውጭ ለቀቅን፤ ከዚያም ወደ አስደናቂው ጨለማ ዓለም ተምዘግዝንን ወረድን።

ከባሕሩ ሥር ሆነን የአሸዋውን ቁልል ስንመለከተው አዲስ አስደናቂ አተያይ አጉናጸፈን። ግድግዳው ከታች ጀምሮ በአስደናቂ ሁኔታ ወደ ላይ ወጥቷል፤ ከፍታው ከባሕሩ ወለል በላይ ጥቂት ጫማዎች ከፍ ቢል ነው። ይህ መንገድ ነቢዩ ኢሳይያስ የተናገረለት መንገድ ይሆን? የውሃ

ጉድጓድ በሁለቱም ወገን ወደላይ ተቆልሎ ይሆን? ከውሃው ያልሆነ ብርቱ ቅዝቃዜ ተሰማኝ። ጂምና ሌሎች ሰዎች ይወያዩበት የነበረ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወደ ጎሊናዬ መጣ፤ «በአፍንጫህ እስትንፋስ ውኆች ተከመሩ፤ ፈላሾቹም እንደ ክምር ቆሙ፤ ሞገዱም በባሕር ውስጥ ረጋ» (ከፀ. 15:8)።

ላሪ እና እኔ በአሸዋው ቁልል ጠርዝ ስንዋኝ ሳለ በጥናት የገበየነው ዕውቀት ይበልጥ ትርጉም እየሰጠን መጣ። ባሕሩ ውስጥ ከአሥራ አምስት ደቂቃ በላይ ቆየን፤ ይሁንና ባስደናቂው የአሸዋ ቁልል አካል አጠገብ ስንዋኝ ለሰከንዶች የቆየን ነው የመሰለን። ባሕሩን ሰንጥቆ ወደ ውስጥ የሚገባው የፀሐይ ጨረር በአሳዎቹ ላይ ሲያርፍ እንደ መስተዋት ያንጸባርቁ ነበር። ቀይ ባሕር በሕይወት የተሞላ ባሕር ነው። ከሠላሳ አምስት መቶ ዓመታት በፊት ስለተፈጸመው ነገር የተሻለ ግንዛቤ ይዘን ወጣን።

አፑ ሃራ መልሐቋን ከሻርም አል ሼክህ ጠረፍ ትንሽ ራቅ ብሎ ስትጥል ሊመሽ ተቃርቦ ነበር። ጠላቂው ቡድን የሰጠው መርከቦችን ስብርባሪ፤ የዛጉ ብረታ ብረቶችንና ሌሎች ምንነታቸው በውል የማይታወቁ ነገሮችን አገኘ፤ ሆኖም የጥንታዊ ሰረገላ አካላትን አላገኘም። ሞገዱ ጎይለኛ ነው፤ ባሕሩም ጥልቅ በመሆኑ በባሕሩ ውስጥ ረጅም ጊዜ ለመቆየት ከባድ ነው። በቅርብ ጊዜ የተሰባበሩ መርከቦች አካል በአሸዋው ሥር ተገኝቷል። ከሦስት ሺህ አምስት መቶ ዓመታት በፊት ስለ ነበረው ሞገድና አሸዋ ለመናገር ከቶ አይቻልም። የቡድኑ አባላት ከባሕሩ ሲወጡ ማንም መነጋገር አይፈልጉም ነበር።

ከጂም እና ከላሪ ጋር በመርከቡ የላይኛው ክፍል ተቀመጥሁ። ጨረቃዋ ደምቃለች፤ በዚያ ዝም ባለው ውሃ

ላይ ከጨረቃዋ የሚወጣው ብርሃን ይደንሳል። ዝምታው ተወግዶ ስለ ቀኑ ውሏችንና ስለ አሸዋው ቁልል የጦፈ ውይይት ማድረግ ጀመርን።

ጂም እርዊን ለራሱ የሚናገር ይመስል እንዲህ አለ፤ «በባሕሩ መካከል ያለፉት በዚህ ከሆነ፤ የሲና ተራራ በዚያ መሆን አለበት»። እጁን አንሥቶ ጨለማ በዋጠው ምድር ላይ ጠቆመ፤ ምድሩ ከሳውዲ አረቢያ በስተ ምሥራቅ የሚገኝ ው ጠረፍ ነበር። እስከዚህ ጊዜ ድረስ ሙሴ ዐሠርቱን ትእዛዛት የተቀበለበት ይህ ዝነኛ ተራራ ከውይይታችን ጠፍቶ አያውቅም።

«ብብ ታየዋለህ?» በማለት ጂም ጠየቀ። «የሲና ተራራ የሚገኘው በሳውዲ አረቢያ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በላትያ መልእክት ውስጥ የሲና ተራራ በአረቢያ ነው ይላል። ስፍራው ይህ መሆን አለበት»።

ዶ/ር ኑትሰን ስለ መራቱ የነበረው ሐሳብ ነገሩን አሳማኝ አደረገው።

በዝምታ ከባሕረ ሰላጤው ባሻገር በሳውዲ አረቢያ ጠረፍ ላይ ብልጭ ብልጭ የሚለውን ብርሃን ቃኝን። በዘልማድ የሲና ተራራ በሚባለው ስፍራ ብቁምም ስፍራው እርሱ አልነበረም። በቀይ ባሕር ላይ ሆኜ የሲና ተራራ እንደሆነ የሚገመተውን ስፍራ ተመለከትሁ፤ አሁን በዚያ ውድቅት ሌሊት በሳውዲ አረቢያ በተሰወረውና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምድያም ምድር በተሰኘው ስፍራ የቆምሁ ያህል ተሰማኝ።

ለብዙ ቀናት ባሕሩ ውስጥ እየገባን ብናስስም ውጤቱ ያው ነበር። በግብጽ በቆየንበት በመጨረሻው ቀን ቡድናችን መግለጫ ሰጠ። ሁለቱን ሳምንት ሙሉ በብርቱ ሥራ

ታጠምደን ነበር። ሁላችንም ከብዙ የድካም ጊዜ በኋላ ለመዝናናት፣ ለመሰነባበትና ለመሳቅ ተቻኩለናል፤ ምንም እንኳን ድካማችን ሁሉ ይህ ነው የሚባል ውጤት ባይኖረውም ስላላለፍነው ጊዜ ለመናገር ስፍ ብለናል። በዚህ ጉዞ ምድርን የሚያንቀጠቅጥ የሰረገላዎች ግኝት አልነበረም። ይሁንና የፀሐቴን ጉዞ በተመለከተ በአሸዋው ላይ አዲስ መስመር በመሳላችን በእጅጉ ደስ ብሎናል። ሌላው ቢቀር እንኳ እስከ ዛሬ ድረስ እንደ ትልቅ ንድፈ ሐሳብ ሊቆጠር የሚችል ነገር አበርክተናል፤ የቀይ ባሕርን መሻገሪያና የእውነተኛውን የሲና ተራራ አቅጣጫ በተመለከተ ለራሳችን ሁነኛ መልስ አግኝተናል። የእውነተኛውን የሲና ተራራ ስፍራ በተመለከተ አሁንም ምሥጢሩ ባይፈታም ስለ ጉዞው የነበረኝ ስሜት ግን መልካም ነበር።

ምሽቱ እያለፈ ሲመጣ ጂም ላሪንና እኔን ለብቻችን ይዞ አስቀረን። እጁን ወደ ሽሚዝ ኪሱ ሰደደና ጉዞ ከመጀመራችን ከጥቂት ቀናት በፊት ይሸድ ፋሶልድ ከሚባል ጓደኛው የተቀበለውን ደብዳቤ አወጣ። ደብዳቤው ከጥቂት ዓመታት በፊት ፋሶልድ አል ላውዝ የተባለ ተራራ አግኝቶ ቃኝቷል። ፋሶልድ ተራራው የእውነተኛውን የሲና ተራራ ምልክቶች እንደያዘ ይገልጻል። ጂም ከደብዳቤው በመነሣት ፋሶልድ አንድ አስደናቂ ነገር እንዳገኘ ስለ ተራራው ገለጸልን።

አለመታደል ሆነና ፋሶልድ በአንድ ትልቅ ወታደራዊ ክልል ውስጥ ከሚገኘው ተራራ ሲወርድ እርሱና የጉዞ ጓደኛው ሮን ዋይታ በሳዑዲ አረቢያ ፖሊስ ተይዘው አስፈሪ ሳምንት በእስር ቤት አሳልፈዋል፤ በንጉሡ ጠበቃ የቀረበባቸው ክስ «የሳዑዲ አረቢያን ጥንታውያን ቅርሶች ለመዝረፍ» እንደ ተነሣሡ የሚገልጽ ነበር፤ ይህ ክስ ከባድ ወንጀል በመሆኑ በሞት የሚያስቀጣ ነበር። በመጨረሻ ግን

የሳዑዲ ባለሥልጣኖች ፊልሞቻቸውን፣ ቪዲዮዎቻቸውንና ማስታወሻዎቻቸውን ከነጠቋቸው በኋላ ሁለቱንም ለቀዋቸዋል፤ የተወሰዱባቸው መረጃዎች የግኝታቸውን እውነተኛነት የሚያረጋግጡ ነበሩ። ምንም እንኳን የሳዑዲዎች ብርቱ ወከባ ዐቢይ ሥነ ቁፋርአዊ ስፍራ /በታ/ እንዳገኙ ቢጠቁም፤ ፋሶልድ እና ዋይታ ሕይወታቸውን ለአደጋ አጋልጠው ባዶ እጃቸውን ተመለሱ።

ፋሶልድ ለጂም እንደ ነገረው ከሆነ ወደ ሳዑዲ አረቢያ ከቶ አይመለስም፤ እጅግ አደገኛ አገር ነው። ፋሶልድ ለጂም ሲጽፈለት ጂም ዝነኛ የከዋክብት ተመራማሪ በመሆኑ የሳዑዲ ባለሥልጣኖች ሕጋዊ ፈቀድ ሊሰጡትና ተራራውን ለመቃኘት እንደሚፈቅዱለት ተስፋውን ገልጸለታል። ፋሶልድ ታሪካዊ ሥራ ሠርቷል፤ አሁን ደግሞ ችግሩን ወደዚያ ስፍራ ሊሄድና መረጃዎችን ይዞ ሊመለስ ለሚችል ሰው ለመስጠት ፈለገ።

ደብዳቤው ዶ/ር ኑትሶን ያቀረበውን ንድፈ ሐሳብ የሚያጠናክር ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ ከፋሶልድ እና ከዋይታ ጉዞ የተገኙት መረጃዎች በሙሉ የሲና ተራራ የሚገኘው በሳዑዲ አረቢያ ነው የሚለውን አስተሳሰብ አንድ እርምጃ ወደፊት የሚገፋ ነበር። ጂም ደብዳቤውን በአውራጣቱና በሌባ ጣቱ አንጠልጥሎ ሳቅ አለና እጁን ወደ ምሥራቃዊው አድማስ አመለከተ። የሳዑዲ ጠረፍ የሚገኘው በዚያ ስፍራ ነበር።

«ምንድን ነው የነገርኳችሁ?» በማለት ጂም ጠየቀ መልስ በመጠባበቅ ። «መሄድ ያለብን ወደዚያ ስፍራ ነው» ። ጂም ደብዳቤውን ለላሪ ሰጠው፤ እርሱም በጥንቃቄ እሸሚዙ ኪስ ውስጥ ከተተው።

ይህ መረጃ ነገሩን ምን ያህል እንዳስብበት እንዳደረገች

የማስታውሰው ነገር የለም። ይሁንና ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አእምሮዬ አንድ ጥያቄ ማስተጋባት ጀመረ። «ከዚያ ምድር በስተቀር የለው ምንድን ነው?» እንዲህ ያለውን ታሪካዊ ስፍራ/ ቦታ/ ማግኘት ምን እንደሚመስል ለማወቅ ብርቱ ጉጉት አደረብኝ፤ ይህም ጂም ወደ ጨረቃ ከመጓዙ በፊት ከተሰማው ስሜት ጋር ሳይመሳሰል አይቀርም።

ያን ምሽት ሌላ ነገር አልተወያየንም፤ ሆኖም ወደ ቡድኑ ስንመለስ ዐይኔ በላሪ ተመስጦ ተወሰደ። ይህን ምስጢራዊ ተራራ እንዴት ልንደርስበት እንደምንችል ለአፍታ ያህል አሰብሁ።

እንዲሁም። ምንም ሆነ ምን ተራራውን እናገኛለን። በዚህ እርግጠኛ ነበርሁ።

ምዕራፍ ስድስት

እንደገና በመንገድ ላይ

ከብዙ ወራት በኋላ ላሪ ደወለልኝ። ምንም ሳላምታ ሳይሰጠኝ በቀጥታ ወደ ጉዳዩ አመራ፤ «የሲና ተራራውን ለመቃኘት ወደ ሳውዲ አረቢያ በቅርቡ ለመሄድ አስቤአለሁ። ከእኔ ጋር ለመሄድ ፈቃደኛ ነህ?» አለኝ።

ጥያቄው በጣም አስገረመኝ። «ፈቃደኛ ነኝ፤ አዎን ፈቃደኛ ነኝ» አልሁት። ሁኔታውን ሳስበው አእምሮዬ ከልቤ ጋር ለመስማማት ተጣደ።

ከጥቂት ሰከንዶች በኋላ ላሪ «ወጪውን በሙሉ እኔ እሸፍናለሁ» አለ።

በነገሩ ለማሰብ ብዙ ጊዜ ባይኖረኝም «አብሬህ ለመሄድ ዝግጁ ነኝ» አልሁት።

«መልካም! እንገናኛለን» አለና ስልኩን ዘጋው። ይህ አጭር የስልክ ወይይት ፈተና ለበዛበትና በሕይወቴ ዘመን በሙሉ ለማስታወሰው ነገር አበቃኝ።

በግብጽ ሳለን ጂም እርዊን ለላሪ የሰጠውን ደብዳቤ አሰብሁ። የተጨማሪ ወረቀት ብቻ ሳይሆን ከወርቅ የበለጠ ዋጋ ወዳለው ሀብት የሚመራ ካርታ ነበር። ያ የተጨማሪ ማስታወሻ ዓለምን ወደሚያናውጥ ግኝት ሊመራ ይችላል። በሕይወት ዘመን ሁሉ የማይገኝ ዕድል እንደሆነ ላሪና እኔ እናውቅ ነበር። ይህን ሕልም እውን ለማድረግ የዓለምን ግማሽ ለመዞር ችለናል። ሁለት ሰዎች ተራራውን ሲያስቡ ተገኝተው ተይዘዋል፤ ፎቶግራፋቸውንም ተወርሰው እስር ቤት ታስረዋል በማለት ራሴን አስታወስኩት። ያለ ምንም መረጃ ተመለሱ። ታዲያ እነርሱ ያልደረሱበትን እኛ ልንደርስበት እንችላለን? ምናልባት «አይቡን የምታገኘው ሁለተኛዋ አይጥ ናት» የሚለው ብሂል ትክክል ሳይሆን አይቀርም።

ላሪ ወደዚያ ለመሄድ አንድ ጊዜ ከወሰነ፤ ነገሩ እውን እንደሚሆን እርግጠኛ ነኝ፤ እርሱ እንደዚያ ዐይነት ሰው ነው። ሁሉም ነገር ገዛድ ይወጣል፤ ወይም ድካማችን ሁሉ ከንቱ ይቀራል፤ ቀላል ሊሆን ይችላል፤ ወይም ከባድ ሊሆን ይችላል፤ ይህ ያን ያህል አሳሳቢ አይደለም፤ ላሪ እንዲሆን ያደርገዋል።

ሐሳቡን ለጂም ስነግረው እርሱም በነገሩ ከላሪ ጋር እንደተወያየበት ተረዳሁ። ጂም የከዋክብት ተመራማሪነቱን ስም በመጠቀም ወደ ሳዑዲ አረቢያ መሄድ የምንችልበትን መንገድ ለማመቻቸት ቢሞክርም አልተሳካለትም። ጂም «ወደዚህ አገር መግባት አትችልም፤ ጥሪ አልተደረገልህም» የሚል ምላሽ ሲያገኝ ለማመን አልቻለም። በምድር ላይ

ከሚኖር 6 ቢሊዮን ከሚሆኑ ሰዎች መካከል ወደ ጨረቃ ለመጓዝ የቻለ ሰው ነው። በኒውዮርክ ከተማ ደማቅ አቀባበል የተደረገለት ሰው ነው። ነገሥታት ከእርሱ ጋር ለመገናኘት ቀጠሮ ይዘዋል። ይሁንና በሳዑዲ እንዲገኝ ማንም አልፈለገውም። ዝናው ወደዚያ ለመሄድ የሚያስችለንን ዕድል ሊያጨናግፍ እንደሚችል ሲረዳ በጣም አዘነ። አብሮን እንደማይሄድ በመቁጠር ራሱን አገለለ፤ «ሂድ፤ ያንን ተራራ ፈልጉ» በማለት ሲናገር ተስፋ መቁረጥ ይታይበት ነበር።

በሚቀጥለው ጊዜ ከላሪ ጋር ስንወያይ ንግግራችን የጀመረው በጥያቄ ነበር፤ «በዓለም ላይ በሩ እጅግ ዝግ ወደሆነው አገር መግባት የምንችለው እንዴት ነው? ወደዚያ አገር መግባት የሚችሉት አሜሪካውያን የነዳጅ ድርጅት ተቀጣሪ ወይም በዚያ አገር የተመደቡ ወታደሮች ብቻ ናቸው»።

ላሪ «አትጨነቅ፤ ወደዚያ አገር እንገባለን» አለ። ይህ የማይመስል መልስ ወደዚያ አገር እንዴት ልንገባ እንደምንችል ምንም ዐይነት ፍንጭ እንደሌለው ቢያሳይም፤ እንደምንም ብለን ልንገባ እንደምንችል ይጠቁማል። በሚቀጥሉት ቀናት ወደ ሳዑዲ አረቢያ መግባት እንድንችል ብዙ መንገድና ቁጥር ስፍር የሌላቸው የስልክ ጥሪዎች ማድረግ ነበረበት። እንደ ጂም ሁሉ እርሱም ሳይሳካለት ቀረ።

«ወደ ሳዑዲ ለመግባት የሚያስችል ቪዛ ከቶ ማግኘት አትችልም» የሚል መልስ አገኘ።

ለንደን

ለንደን የሚኖር የላሪ ወዳጅ ቪዛ ማግኘት የምንችልበት መንገድ እንዳለ ሲነግረን ተስፋችን ለመለመ። ጃክ ትሪሞንቲ

የሚባል ነጋዴ በአንድ አጋጣሚ ወደ ለንደን የመጡትን የሳዑዲ ልዑል እንደሚያውቅ አጫወተን፤ ወደ ሳዑዲ እንድንገባ ሊረዳን የሚችል ሰው እንደሚያገኛልን አረጋግጦልናል። ይህም ላይሳካ ቀረ። ልዑሉ የሰሜንን ብርሃን ለማየት ወደ ስካንድኔቪያ አገሮች ስለበረሩ መቼ እንደሚመለስ አይታወቅም። አሁንም ወደ ሳዑዲ አረቢያ ለመሄድ የነበረን ሕልም ጨለመ።

ጃክ ግን ተስፋ አልቆረጠም። ላሪን ወደ ለንደን እንዲመጣ ነገረው። በሳዑዲ ኤምባሲ በከፍተኛ ቦታ ላይ የሚሠሩ ሰዎችን የሚያውቅ ሌላ ወዳጅ ስላለኝ ይህ ሰው ቪዛ ያስጣችኋል አለው። ይህ ለላሪ መልካም ዜና ነበር። ስልክ ደውሎ «አሁን መምጣት ትችላላችሁ» አለን። ንግግሩ ምንም ጥርጣሬ አይታይበትም።

ከጃክ ጋር ኤርፖርት ተገናኘን። ቀጭንና ውስብስብ ገጽታ ያለው ሰው ነው። እርሱም ፈጣንና የተሰባበረ እንግሊዝኛ የሚናገር ዲሚትሪ ከሚባል ግሪካዊ ሰው ጋር አስተዋወቀን። በጣም ወፍራም ከመሆኑ የተነሣ የሽሚዙ ቁልፎች ሊበጣጠሱ ደርሰዋል። በተናገረ ጊዜ ሁሉ «ምንም ችግር እንደማይገጥማችሁ አረጋግጥላችኋለሁ» ይለን ነበር። በላቀ ቁጥር ስቅጥጥ ይለኛል።

በሚቀጥለው ቀን ቪዛችንን እንደምንወስድ ዲሚትሪ ምንም በማያወላውል ቃል ተስፋ ሰጠን። የሚቀጥለው ቀን መጣ፤ ዲሚትሪ «ቪዛ ልታገኙ አትችሉም» የሚል ዜና አበሰረን። ላሪ ዜናውን ሊያምን አልቻለም። የላሪ ቅር መሰኘት ዲሚትሪ ስለ ራሱ ብዙ እንዲናገር አደረገው። ዲሚትሪ በላሪ ዘንድ የነበረውን አክብሮት እንዳያጣ ስለ ፈራ ወደ ቢሮው እያጣደፈ ወሰደን። ዝናቡ ይዘንባል፤ እንደ ሁኔታችን ሁሉ ቀኑን አጨልሞታል።

ዲሚትሪ አንድ ሐሳብ መጣለት። በፋይሉ ውስጥ ስለ ነዳጅ ንግድ የሚያወሳ ከሳዑዲ ልዑል የተላከ ፋክስ አገኘ። ደብዳቤው በንጉሣዊ አርማ የተጻፈ ሲሆን የልዑሉን ፊርማ ይዟል። የመንግሥቱ አርማ ከላይ ሰፍሯል። ዲሚትሪ ፋክስ መላኪያ መሣሪያውን በልዑሉ ደብዳቤ አናት ላይ ከሰፈረው መለያ ቁጥር ጋር እንዲጣጣም አድርጎ አስተካከለው፤ ከዚያም ለመከራ ያህል ለንደኛው ፋክስ አደረገለት። ጓደኛው ፋክስ በሳዑዲ አረቢያ ከሚገኘው ቤተ መንግሥት የተላከ ፋክስ ይመስላል ብሎ ለዲሚትሪ ስልክ ሲደውልለት ዲሚትሪ ፊቱ ፈካ።

«እኔ የፈለግሁት ይህን አይደለም» ስል ለላሪ አሳስብኩት። እየተደረገ ያለውን ነገር ስመለከት አልወደድኩትም። ጉዟችን መጥፎ ምላሽ ገጠመው። በቀናት ውስጥ ወደዚያ አገር ሕጋዊ በሆነ መንገድ በመግባት ፋንታ አስመስሎ በተፈረመ ሰነድ ለመግባት ተነሣን። ሕይወታችንን በገዛ እጃችን የምናጠፋ መለሰኝ። ዲሚትሪ ሊያሳስረንና ምናልባትም ሊያስገድለን ወደሚችል ሕገ ወጥ ድርጊት እንድንገባ ታጥቆ የተነሣ ይመስላል።

ዲሚትሪ የልዑሉን አርማና ፊርማ የያዘ ቅጂ እዘጋጅቶ በድጋፍ ደብዳቤው ላይ ሲያትምበት ሆዴ ተላወሰ። ደብዳቤው ከልዑሉ የተጻፈ ይመስላል፤ ሆኖም ፊርማው ከማተሚያ መሣሪያው ሲወጣ የተጨማለቀና ደብዛዛ ነበር። ሐሰተኛ ወይም አስመስሎ የተሠራ ለመሆኑ ምንም ጥርጥር አልነበረውም።

ላሪን ተመለከትሁት። «ይህ ነገር ምንም አልጣመኝም። ለብርቱ ችግር ይዳርገናል» አልኩት። የቤቱን መስታወት ከሚመታው ዝናብ በስተቀር ቤቱ በዝምታ ተወጧል።

«ቦብ እስከ አሁን ድረስ ብዙ ገንዘብ አውጥቻለሁ። ሌላ

አማራጭ ካለህ አሁኑኑ ተናገር። ሆኖም አንድ ነገር ማወቅ አፈልጋለሁ። አብረኸኝ ትሄዳለህ?» አለኝ።

ወደ ሳዑዲ አረቢያ ለመግባት ሌላ መንገድ እንደሌለ አውቃለሁ። ቃሎቹ በጀርዬ እያቃጨሉ በሐሳብ ተመሰጥሁ። ከቤቴ በሺህ የሚቆጠሩ ኪሎ ሜትሮች ርቂ ሄጀ በዓለም አቀፍ ወንጀል ውስጥ ስዘፈቅና ሰብእናዩም ከጥያቄ ውስጥ ሊወድቅ ታየኝ።

«አዎን አብራህ እሄዳለሁ» አልኩት።

ክርስቲያኖች በሳዑዲ አረቢያ እየተሰደዱ ነው፤ የ9/11 ጠላዊዎችን ጨምሮ ብዙ አሸባሪዎች የሚወጡት ከዚያች አገር ነው። አንዳንድ ሰዎች የአገሪቱን ሕግ እንዳሻው ለመተላለፍ በቂ ምክንያት አለው ሊሉ ይችላሉ። ሌሎች ደግሞ ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን በዚህ ዐይነት መንገድ ወደ ሳዑዲ አረቢያ ለመግባት መሞከር ስህተት ነው ሊሉ ይችላሉ። በወቅቱ የነበረን ምርጫና ዕድል ይህ ብቻ በመሆኑ ልንሄድበት ወሰንን። ነጩ ደመና ሲጠቁርና ለንደንም በጨለማው ስትዋጥ የኋላ ኋላ የሚጸጽተኝን መጥፎ ውሣኔ ወሰንሁ።

በነገሩ ግራ መጋባቴን ወዳስተዋለው ወደ ዲሚትሪ ዘወር አልኩና ደብዳቤውን ከልዑሉ ፊርማ ጋር እንዲሰጠኝ ጠየቅሁት።

«ይህን ማድረግ ካለብን እንዳንያዝ አድርገን እንሥራው» አልኳቸው።

የልዑሉን ፊርማ ወሰድኩና በፎቶኮፒ መሣሪያ አሳደግሁት። ከዚያም መጻፊያ ብፅር ወሰድኩና በጥንቃቄ እንደገና ነደፍሁት። ከዚያም ወደ ፎቶኮፒው መሣሪያ አስገባሁትና ወደ ቀድሞው መጠኑ እንዲመለስ አደረግሁት።

ፍጹም ንጹሕ፤ ጉልህና እውነተኛውን ፊርማ መስሎ ወጣ። ደብዳቤውን ዳግመኛ አተምንና በልዑሉ ፊርማና ዓርማ ላይ እንዲገለበጥ አድርገን ወደ ሳዑዲ አረቢያ ኤምባሲ ፋክስ አደረግነው።

ዘዴያችን ሠራ። ኤምባሲው በደብዳቤው ላይ ባሰፈርነው ቁጥር መሠረት ፋክስ በማድረግ ወረቀታችንንና ፓስፖርታችንን ይዘን እንድንመጣ ተነገረን። የሳዑዲን ኤምባሲ ማጭበርበር ከቻልን በሚቀጥለው ቀን ወደ ሳዑዲ ለመብረር እንችላለን።

አንድ ቀን የሳዑዲው አየር መንገድ በር ከተዘጋ ወደ ኋላ መመለስ እንደማይቻል አውቃለሁ። አሁን ወደዚያ በቃላት ሊገለጽ ወደማይችል ሐሩር ምድር ልንጓዝ ነው። ጃባል አልላውዝ ተብሎ የሚጠራውን የአካባቢው እረኞች ጃባል መሳማለትም የሙሴ ተራራ የሚሉትን ለማየት ልንሄድ ነው። ደሜን ያንተከተከው ቁጣ በረደ። ያ ያደረግነውና ያስቆጣኝ ነገር በሙሉ በኅሊናዬ ውስጥ መስከን ጀመረ።

ቪዛችንን ለመቀበል የሄድንበት መንገድ ባይመቸኝም አሁን ወደኋላ ለመመለስ ከማልችልበት ደረጃ ደረሻለሁ። ቢሆንም ጤነኛ ኅሊና ያለው ሰው እንዲህ ያደርጋል ወይ? የሚል ጥያቄ ተፈጠረብኝ።

ጅዳ

አውሮፕላኑን የሳዑዲ ወንዶችና ሴቶች ሞልተውታል። ብዙዎች ወንዶች ሲጋራ ስለሚያጤሱ አውሮፕላኑ በሲጋራ ጢስ ታፍኗል። ስለ አላህ የሚናገረው የተቀዳ ድምፅ በስፒክር ውስጥ ተሰማ። ወዲያው ሰዎች ለተለክት በኋላው ጸሎት ለመተጣጠብ ወደ መታጠቢያው ቤት ለመሄድ ተኩሰኩሉ። የአውሮፕላኑ አስተናጋጅ የመካን አቅጣጫ

በተጓጉሮች አስታወቀ! ሰዎች ለመንበርከክ፣ ለመስገድና ለመጸለይ መተላለፊያውን ሞሉት።

ከአጠገቤ የተቀመጠ እንድ የሳዑዲ ሰው በዚያ የሚደረገውን ባህላዊና ሃይማኖታዊ እንቅስቃሴ ለማወቅ ብርቱ ፍላጎት እንዳደረገኝ አስተዋለ። ሳቅ አለና በጥሩ እንግሊዝኛ እንዲህ ሲል ጠየቀኝ፤ «ወደ ሳዑዲ አረቢያ የምትሄደው ለምንድን ነው? የምትሠራው በወታደር ቤት ነው ወይስ በነጻጅ ድርጅት ውስጥ?»

እየተንተባተብሁ አዎን አልኩትና ንግግሬን በዚያው አቆምሁ።

ፈገግ አለና ስለ እኔ መጠየቁን ትቶ ስለ ራሱ ይነግረኝ ጀመር። ፈልሳፊና የኤሌክትሪክ ኢንጂነር እንደሆነ አጫወተኝ፤ የሳዑዲ መንግሥት የአገራቸውን ሕግ የሚተላለፍ ወንጀለኛ እጁንና አንዳንዴም አንገቱን በመቁረጥ እንዴት እንደሚቀጣ በዝርዝር ነገረኝ። እጅን መቁረጫ አዲስ መሣሪያ እንደፈለሰፈ ገለጸልኝ። የፈለሰፈው መሣሪያ እጅን ከክንድ የሚለይና ወዲያው ቁስሉን የሚያክም መሣሪያ እንደሆነ በዝርዝር አስረዳኝ።

«እኔ በፈለሰፍኩት መሣሪያ የሚቆረጡ ሰዎች ጥቂት ደም ነው የሚፈሳቸው» በማለት በኩራት ተናገረ። አስመስሎ የተሠራውን ደብዳቤ አሰብኩና ይህ ሰው በፈለሰፈው መሣሪያ የምቆረጠው የመጀመሪያ ሰው እኔ ብሆንሽ ብዬ ተጨነቅሁ።

ከሰውየው ጋር ብዙ ተጫወትን። ፈገግ ብለዬ ትራሴን ካስተካከልሁ በኋላ ፊቴን ወደ መስኮቱ መልሼ በጨለማው ላይ አፈጠጥሁ።

በሳዑዲ አረቢያ በሚገኘው የጅዳ ዓለም አቀፍ አውሮፕላን ማረፊያ ደረስን። የምሽቱ አየር ጸጥ ብሏል፤ የቀኑን ሐሩር

ሊያበርደው አልቻለም። ከአውሮፕላኑ ሰወጣ ሙቀቱ አፈነኝ። «በቀኑ ፀሐይ እንዴት ልንሆን ነው?» በማለት ተገረምሁ።

የውጭው ሙቀት እምብዛም የሚያስጨንቅ አልነበረም። ሌላ እሳት በውስጤ ይንበለበላል። ከሁለት ቀን በፊት በለንደን ቢሮ ውስጥ አስመስሎ በተሠራ ደብዳቤ መሠረት የሳዑዲ መንግሥት ሳያውቅ ሕጋዊ ቪዛ ሰጥቶናል። የሠራነው ማታለል በሰውነቴ ሁሉ እሳት ለቀቀብኝ።

ከላሪ ጎሳ ተሰለፍሁ። አንድ ወጣት ሰው እየተጣደፈ ወደ ትንሿ ክፍል ገባ። የላሪ ተራ ሲደርስ ላሪ ወደ ጉምሩክ ባለሥልጣኑ በቀስታ ተራመደና ፖስፖርቱን በመስተዋቱ ሥር አሳለፈለት። ወጣቱ አረብ ፖስፖርቱን ለቀም አደረገው። ከዚያም በኮምፒውተር ላይ ጥቂት ቁልፎችን ነካካና ላሪን አትኩሮ ተመለከተው። እንገደና ጥቂት ቁልፎችን ነካካና አሁንም ላሪን መንጥሮ ተመለከተው። ልቤ ቱር ቱር አለ፤ ላብ በጉንጩ ተንቆረቆረ። የጉምሩክ ባለሥልጣኑ የላሪን ፖስፖርት በመስኮት ሥር መለሰለትና የተረጋጋ ፈገግታ ቸረው፤ ላሪ እንዲገባ ተፈቀደለት፤ እኔም ያለ ምንም ችግር እንድገባ ተፈቀደልኝ። ሁለታችንም በረጅሙ ተነፈስንና የተጨናነቀውን መግቢያ አልፈን ወደ ታቦቅ የሚወስደንን አውሮፕላን ለመያዝ ተጣደፍን። ጃባል አል ላውዝ ከእጃችን ሊገባ ነው።

ታቦቅ

የጦፈ ክርክር በአውሮፕላኑ ውስጥ ይሰማል። ሁሉም ሰው በክርክሩ ውስጥ ያለበት ይመስላል፤ ቢሆንም የተለመደ የአረቦች ማገበራዊ ሕይወት ነው። ከጅዳ የተነሣነው ጥቅጥቅ ባለ አውሮፕላን ተሳፍረን ነው፤ ግርግሩ አውሮፕላኑን ጠባብ አስመሰለው።

ወንዶች ድፍን ነጭ ልብስ ለብሰዋል፤ በራሳቸው ላይ አጋላ የተሰኘውን ባህላዊ ጥምጥም አድርገዋል። ይህ የሳውዲዎች ጥምጥም በመኪና ውስጥ የሚገጠመውን አራጋቢ መቀነት አስታወሰች። ከምእተ ዓመታት በፊት የቤዱዊን ግመል እረኞች ከፊት የሚመሩ ግመሎችን ለመሰንከል ተመሳሳይ ጥምጣም ይጠቀሙ ነበር። ግመሎቹ በማይሰናከሉበት ጊዜ እረኞቹ አጋሉን እንደ አንገት ፎጣ ይጠቀሙበታል። ይህ ልማድ ለብዙ ዘመናት ቀጥሏል።

ለማንቀላፋት ብምክርም አልቻልኩም፤ አሁንም እንደተሸበርሁ ነኝ። ከጥቂት ሰዓታት በፊት የጉምሩክ ጣቢያውን በደህና ብናልፍም ልቤ ግን አልረጋም። ጭንቀት እንደ ላብ ወረረኝ። ከበስተኋላዬ «ታስረሃል፤ ተከተለኝ» የሚል ድምፅ ከአሁን ከአሁን ያንባርቅብኛል እያልኩ ጠበቅሁ።

ላሪ ከጎኔ ተቀምጧል፤ በእጁ ኮምፓስ ይዟል። ለሃያ ደቂቃዎች ያህል የኮምፓሱን አቅጣጫ አተኩሮ ሲመለከት ነበር። ወደ ኮምፓሱ ቀረብ ብዬ ስመለከት የኮምፓሱ አቅጣጫ መጠቆሚያ ወደቀኝ ይዞራል። የኮምፓሱ መቁጠሪያ ለሁለተኛ ጊዜ ሲዞር የላሪ ግንባር ተቋጠረ።

«በአየር ላይ እየዞርን ነው» አለ። በመስኮቱ በኩል ወደ ውጭ ስመለከት ጭው ካለው በረሃ በስተቀር ምንም አይታይም።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ከሩቅ የብርሃን ነጠብጣብ አየን። ማረፊያ ጣቢያችን ታቡቅ ነበረች። ብርሃኑ በአውሮፕላኑ መስኮት በኩል አለፈ። ማረፍ ከሚገባን ጊዜ በአንድ ሰዓት ዘግይተናል። ይህ እምባዛም አሳሳቢ አልነበረም።

ላሪ ኮምፓሱን ከደነውና «አንድ ችግር አለ» አለ።

በአየር ላይ መዞራችንን ቀጠልን፤ ሌላው ተጓዥ ሳሁኔታው ግራ ተጋብቷል። ገና ከጅምሩ አልተረጋጋሁም፤ ይህ ለምንም የማይበጅ ነበር።

አውሮፕላኑ ሲንገጫገጭ አንድ በጣም የሚያሰቅቅ ድምፅ ተሰማ፤ ከዚያም በአንድ ትልቅ እጅ የተያዘ ይመስል በጎይል ተስፈነጠረ። አብራሪው ጎይል ሲጨምር የአውሮፕላኑ ሞተሮች ጮኹ። ሰጢ ወደፊት እየተገፋ ተወረወረ፤ ከዚያም ጎይሉ ሲቀንስ አውሮፕላኑ ወደታች መምዘገዝ ጀመረ። ከአናታችን በላይ የሚገኘው የሻንጣ ማስቀመጫ ሲበረገድ በውስጡ የነበሩት ቁሳቁሶች እንዳለ ረገፉ። የግል ንብረቶች በመተላለፊያውና በድንጋጤ በተዋጠው መንደገኛ ላይ ወደቁ።

አንድ ሰው ጮኹ።

አውሮፕላኑ አንድ ጊዜ ሲምዘገዝ ሌላ ጊዜ በደህና ይበር ነበር። አንድ ጊዜ ወደ ግራ ሌላ ጊዜ ወደ ቀኝ ሲተኛ ይንጠን ነበር። አንዱ ሞተር ሲያንራ ሌላው ተራውን ጠብቆ ያንራ ነበር። አብራሪው አውሮፕላኑን መቆጣጠር እንዳልቻለ ገባች። ካልተሳሳትሁ ትልቅ ችግር ውስጥ ወድቀናል።

ድንጋጤ በሁላችንም ላይ ወድቋል፤ ወደ ላይ ተመለከትሁ። ትከሻውን ነቀነቀና ፈገግ አለ።

«ይህ መልካም አይመስልም» አለኝ። ከእኔ ምንም ዐይነት መልስ አላገኘም።

በመስኮት በኩል ወደ ውጭ ስመለከት ሕንጻ አየሁና ተገረምሁ። ሳናውቀው ለመሬቱ ቀርቦናል። አውሮፕላኑ ወደ ማኮብከቢያው ሜዳና ወደ ማኮብከቢያው መብራቶች በፍጥነት ተጠጋ። ወዲያውኑ የአውሮፕላኑ ጉማዎች መሬቱን ነኩ። አውሮፕላኑ እየተንገጫገጨ ተንሸራተተ፤

አብራሪው ሞተሮቹን ሲያቀዘቅዝ ሞተሮቹ አቃሰቱ። የፊቱ ጉማ በጎይል ፈነዳ። የጀቱ ቸርኬ ማኮብኮቢያው ሜዳ ውስጥ ተቀርቅሮ ሲያንሲያጥጥ የእሳት ፍንጣሪ በመስኮት በኩል አለፈ።

የአውሮፕላኑ በዚያ መፈጥፈጥ አከርካሪዬን ጨመቀው፤ አየር ከሳምባዩ ተፈትልኮ ወጣ። ሊመጣ ያለውን ነገር መጠባበቅ ጀምሮሁ። በመጨረሻም አውሮፕላኑ እየነጠረና እየተርገፈገፈ በማኮብኮቢያው ሜዳ መጨረሻ ላይ ቆመ። ልቤ እንደገና መምታት ጀመረ።

በአውሮፕላኑ ውስጥ ብጥብጥ ነገሠ። ሰዎች በማንኛውም ጊዜ በእሳት ሊያያዝ ከሚችለው አውሮፕላን ውስጥ ለመውጣት ተቻክሎ። ሰዎች መተላለፊያውን እያጨናነቁ ወደ መውጫው በር አመሩ። ላሪና እኔ ሁኔታው እስኪረጋጋ ተጠባበቅን፤ ከዚህ ሌላ ምንም ማድረግ አንችልም ነበር።

በውጭ ብዙ ትርምስ ነበር። የእሳት አደጋ መኪናዎች ተኮለኮሉ። የእሳት አደጋ ተከላካዮች ለእሳት አደጋ ጊዜ የሚለብሱትን ልብስ አጥልቀው አውሮፕላኑን በነጭ ፎም አጠመቁት።

«ወደ ታቡቅ እንኳን ደህና መጣን» አልሁ።

ከአውሮፕላኑ በሰላም ወረድን። በጣቢያው ውስጥ አውሮፕላኑ የቴክኒክ ችግር አጋጥሞት እንደ ነበር ተረዳን። በሰላም መትረፋችን ዕድለኞች ነበርን።

በምድር ላይ

ከሌሊቱ 9 ሰዓት ላይ በታክሲ ተሳፍረን ወደ ታቡቅ ሸራተን ሆቴል አመራን። በዚህ ውድቅት ሌሊት ትንሿ ከተማ ጸጥ እረጭ ትላለች ብዬ አስቤ ነበር። ይልቁንም ጥንዶች መንገዱን አጣበውታል። መጫወቻ ሜዳዎች

በልጆች ተሞልተዋል፤ ቤተሰቦች በአሸዋማው ጎዳና ላይ ለሽርሽር ወጥተዋል።

«ሰዎች በዚህ ውድቅት ሌሊት ምን ይሠራሉ?» በማለት መጠየቅ ነበረብኝ። ሹፈሩ «ቀን ከፀሐዩ ሐሩር የተነሣ ልጆች ወደ ሜዳ ወጥተው መጫወት አይችሉም። ቀኑን ሙሉ ይተኙና ሌሊት ለጨዋታ ይወጣሉ» አለኝ። ሆኖ እንደገና ሲላወስ ተሰማኝ። ላሪና እኔ ለአካባቢው ሕዝብ እጅግ ቃጠሎ በሆነው ምድረ በዳ አንድ ሳምንት ለማሳለፍ አቅደናል።

ሆቴል ደርሰን ክፍላችንን እንደተረከብን አልጋው ላይ ተዘርረሁ። ከእንቅልፌ የነቃሁት በማግስቱ አርብ ጠዋት ረፋዱ ላይ ነበር፤ ቀኑ ለሳዑዲዎች የዕረፍት ቀናቸው ነበር። የመጀመሪያው ሥራችን መኪና መከራየትና ለአንድ ሳምንት ያህል በሰው አገር ሊያቆየን የሚችል ምግብ መግዛት ነበር። ታሽሲው ወደ ታቡቅ የገበያ ስፍራ አደረሰን፤ የከተማዋ ሕንጻዎች ከድንጋይ የተሠሩ ነበሩ። መኪና የሚያከራይ ድርጅት አገኘንና ወደዚያ አመራን። ከሕንጻው ፊት ለፊት አንድ ግመል ጭነት ተጭኖ ቆሟል። ኮሎራዶ አለመሆኔን የሚያስታውሰኝ አንድ ማሳሰቢያ ነበር። ላሪ ለሃያ ደቂቃዎች ያህል የውል ወረቀት ሲፈርም ከቆየ በኋላ አንድ ነጭ ዳትሰን ፒክአፕ መኪና ተከራይተን ወጣን።

ምግብ ለመግዛት ወደ ሱቅ ስንሄድ ባለሱቆቹ ዘግተው ሄደዋል። በሙስሊሙ ባህል መሠረት የጸሎት ሰዓት መከበር አለበት። ምንም እንኳን አብዛኛው ተከታዮች ለእምነታቸው ታማኞች ቢሆኑም፤ የሱቅ ባለቤቶች ማኅበራዊ ተጽዕኖም አለባቸው። ደንበኞቻቸው ሊታዘቧቸውና ይህም በንግድ ሥራቸው ላይ አሉታዊ ተጽዕኖ ሊያስከትልባቸው ይችላል። የጸሎት ሥርዐቱ እንዳለቀ ሕዝቡ መንገዶችንና የንግድ ስፍራዎችን ያጨናንቃል።

ስንቃችንን ይዘን ወደ ሳዑዲ ድንበሮች ለመጓዝ በየሱቁ ዞርን። የፒካፓችን መጫኛ በታሸጉ ምግቦች፣ በፍራፍሬ፣ በውሃ፣ በአካፋ፣ በገመድ፣ በባትሪ ድንጋይና በነዳጅ ጄሪካኖች ተሞላ። ከምድረ በዳው እረኞች (ቤድዊኖች) ጋር ለመመሳሰል በማሰብ አረቦች የሚለብሱትን ልብስ፣ ስካርቭ እና «አጋል» ገዛን። ላሪ የፀሐዩን ሐሩር እንዲከላከልልን ቅባት እንድንቀባ አለበ። ሆኖም ቅባቱ ቆዳችንን አቀላው።

ገበያችንን እንደ ጨረስን ቀዝቃዛ ውሃ ውስጥ ለመነከር ወደ ሆቴላችን አመራን። ከዚያም ሊገጥመን ይችላል በምንለው እክል ላይ አንድ በአንድ ተወያየን። ይሄ ችግር ቢገጥመን በማለት በርካታ መፍትሔዎችን ደረደርን። ይሁንና ዕቅዳችንን የቱንም ያህል ብንክልሰውም፣ በዚያ ሩቅ ስፍራ በአሸዋ ውስጥ የተቀበሩት ሁለት ጥንድ የወየቡ አጥንቶች ጉዳይ ከጎሊናዬ ሊጠፋ አልቻለም፤ ላሪ በቀኝ እጁ ባዶ ኮዳ እንደያዘ «በእውነቱ ሁሉንም ለማሰብ አልቻልንም» የሚል ሙንጭርጭር ማስታወሻ አቀበለኝ።

የምሽቱ ነፋስ አሸዋውን እያነሣ ይበትነዋል። ለጥ ባለው ምድረ በዳ ላይ የሚነፍሰው ብርቱ ነፋስ አሸዋውን ይነስንሰዋል። ነፋሱን ምንም ነገር ሊያስቆመው አይችልም። በገይለኛው ነፋስ የሚበተነው አሸዋ የሆቴላችንን መስኮት ይጠቀጥቀው ነበር። በዚያ ምሽት በቤት ውስጥ መሆን አማራጭ አልነበረውም።

በመንገድ ላይ

ተኝቶ ማደር የማይታሰብ ነበር፤ ሆኖም ነፋሱ ጋብ አለ። ላሪ በጋለ ስሜት ከእንቅልፉ ነቃ፤ ወደ ተራራው ለመውጣት ትልቅ ጉጉት አደረበት። ከሆቴላችን ከማለዳው 12 ሰዓት ላይ ወጥተን ጉዞ ቀጠልን። ፀሐይዋ ከምድረ በዳው አድማስ ጥግ ገና ብቅ ማለቷ ነው፤ ረጅሙ ጥላ በዐለቱ ላይ ጠልቷል።

የጥንቱን የምድያም ምድር እያቋረጥን ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ሙሴ እግዚአብሔርን በሚቃጠለው ቁጥቋጦ ውስጥ የተገናኘው በዚህ በሲና ተራራ ቁልቁለት ላይ ነው። ሙሴ ከሚቃጠለው ቁጥቋጦ ተሞክሮው ማለትም ከአርባ ዓመት በፊት አንድ ግብጻዊ ዕብራዊውን ባርያ ሲደበድብ አግኝቶ ገድሏል። ፈርዖን ይህን ዜና ሲሰማ ሙሴን ለመግደል ተነሣ፤ ሆኖም ሙሴ ከግብጽ ሽሽቶ አሁን ሳዑዲ አረቢያ የሚባለውና ከአቃባ ባሕረ ሰላጤ በስተምሥራቅ በሚገኘው በምድያም ምድር ኖረ።

የመጀመሪያውን ምልክት ማለትም አል ቃን የሚባለውን የነዳጅ ማደያ ከማግኘታችን በፊት ሁለት ሰዓት ያህል ተጓዝን። ከዚህ በኋላ ወደ ምድረ በዳው ለመታጠፍ የሚቀረን 6.4 ኪሎ ሜትር ብቻ ነው፤ ሆኖም ከዋናው አውራ ጎዳና መውጪያ መንገድ ወይም መታጠፊያ ወይም መንገድ የሚመስል ምንም ነገር የለም።

የደብድ ፋሶልድ ካርታ አል ቃን ላይ መንገድ እንዳለ ያሳያል፤ ሆኖም ከፊት ለፊታችን የሚታየን የተቀጣጠለ እና ወጣ ገባ ተራራ ብቻ ነው። በመሆኑም መታጠፊያ መንገዱን ለመለየት በእጁን አስቸጋሪ ነበር።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ምድረ በዳውን ከሁለት የሰነጠቀውን ሽለቆ ይኸውም ጠባብ መንገዶችንና የደረቁ ወንዞችን በጥንቃቄ መቃኘት ጀመርን። ሁሉም በረሐውን በገደላ ገደልና በድንጋይ ሞልተውታል። በእያንዳንዱ አርባ አምስት ሜትር ርቀት ትላልቅ ቋጥኞች ያጋጥሙን ነበር። የተናደ አሸዋና ረባዳ መሬት መንገዳችንን ይዘጋው ነበር።

ካርታ መያዛችን ምንም አልጠቀመንም። ብዙም ሳንርቅ መንገዳችንን እንደላትን ተረዳን። በረባዳውና በወጣ ገባው መሬት ላይ ስንሄድ እንነጥርና እንንገጫገጭም ነበር፤

በዚህም ላቢያ መኪናችን ተሰብራ አሰላችን እንዳይቋረጥ ሰጋን።

ቃጠሎው የማይቻል እየሆነ መጣ። የያዝነው የሙቀት መሰከያ 117 ዲግሪ ላይ ያሳያል፤ ቀኑም እየመሸ ነው። ሁለት ሰዓት በማይሞላ ጊዜ ውስጥ የሙቀቱ መጠን 128 ዲግሪ ይደርሳል፤ መኪናችን ደግሞ አየር (ሙቀት) ማቀዝቀዣ የላትም። መኪናችን የአየር (የሙቀት) ማቀዝቀዣ ቢኖራትም እንኳ ጎይለኛው ሙቀትና የራሱ የሞተሩ ሙቀት ሞተሩን ይበልጥ ሊያግለው ይችላል።

የመኪናችን ውስጥ በሙቀት ተቃጠለ። የምድረ በዳውን አሸዋ የሚያነፍሰው ሐሩር የማይቻል በመሆኑ መስታወቱን እስከ ላይ ድረስ ገጠምነው። በፀጉር ማድረቂያ አፍ ሥር የተቀመጥን መሰለኝ። ላሪና እኔ ከያዝነው ውሃ ብዙ ጠጣን፤ አንዳንዴም ያን ሙቅ ውሃ ራሳችን ላይ እናፈለው ነበር፤ እንዲህ ማድረጋችን የሚጠቅመው ለጥቂት ደቂቃዎች ብቻ ነበር። በነፋስ ማስገቢያው በኩል የሚገባው አቧራ በላብ የተነከረውን ቆዳችንን ሰነጣጠቀው።

ብቻችንን አልነበርንም። በግ፣ ምግብና ውሃ የሚያጓጉዙ የጭነት መኪናዎች ያሉበት አነስተኛ የእረኞች ሰፈር አልፈናል።

የበጎች መናኸሪያ ወደሆነ አገር ዘልቀን ገባን፤ ትላልቅ ድንኳኖች ከመሬቱ ከፍ ብለው ተተክለው አየን። እርስ በርስ የተቆራኙ በጎች ከሐሩር ለማምለጥ በእነዚህ ድንኳኖች ሥር ተጠልለዋል።

የት እንዳለን ጠፋን። በካርታ ላይ የተሰወሩ ምልክቶች የሚታዩበት ምድረ በዳ ብርቱ ባላጋራ ሆነብን፤ ተኪዶ በማያልቀው አሸዋማ ምድር ጥቂት ብንሄድ በቀላሉ ልንጠፋ

ሆነ።

ወደ አውራ ጎዳውና የሚወስድ መንገድ እናገኛለን በሚል ተስፋ መኪናችንን አዞርሁ። መኪናችንን ላዞር ጎማው ከከረከንች መንገዱ ወጥቶ በአሸዋው ውስጥ ተቀረቀረ። ጎማው በጎይል እንዲሸከረከር በማለት የነዳጅ መስጫውን ተጫኑት። መኪናው እስከ ዘንጉ ድረስ ሰጠመ። ላሪ መኪናችን ምን ያህል እንደተቀረቀረች ለማየት በሩን ከፍቶ ወጣ። እኔም ነገሩን ለማየት ተከትዬው ወጣሁ።

ምንም ማድረግ የማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ገባን። ድንገት የወየበው የአጥንት ምስል ይበልጥ ጉልህ እየሆነ መጣ።

ተስፋ በመቁረጥ የኋላ ፈረፋንጎውን ጨመደድኩና እግሬን እመሬቱ ላይ ተከልሁ፤ ከዚያም ላሪ ሞተሩን እንዲያስነሣ ነገርኩት። መኪናውን ወደላይ በማንሣት በምችለው አቅሜ በመሉ ለመግፋት ሞከርሁ። ድንገት ጀርባዬ ቁርጥ ሲል ተሰማኝ። አከርካሪዬን ሕመም ወረሰው። ለደቂቃዎች ያህል መተንፈስ አቃተኝ። በጥይት እንደተመታ ሰው ጥርሴን ነክሼ እያቃሰትሁ ተዘረርሁ።

ላሪ ሞተሩን አጠፋና እኔ ወዳለሁበት መጣ። ደሀና እንደሆንኩ ነገርኩት፤ ላሪ ግን በቀላሉ አልተታለለም። ሥቃዩን በፊቱ ላይ አነበበ። ላሪ የሆነ ነገር ሲናገር ድንገት አንድ የጭነት መኪና አጠገባችን መጥቶ ቆመ። ሁለታችንም መኪናው ሲመጣ አልሰማነውም።

መኪናው አረንጓዴ ቀለሙ በፀሐይ የደበዘዘ ጂፕ ሲሆን መጫኛው በልጆች ተሞልቷል። ቀይ ቀለም የፈነጠቀበት ቃፊር የለበሰ ሾፌር በጥርጣሬ ዐይን ተመለከተን። ሁኔታው ሁሉ «ሁለት ነጭ ሰዎች እዚህ ምን ይሠራሉ?» የሚል

ይመስላል። የለበስነው ልብስ አላጃጃለውም። በጥንቃቄ ቀረብ አለ።

ያልተለመደ ገጽታ እንዳለን ገመትሁ። ላሪ በእግሬ እንድቆም ሲረዳኝ ሰውየው ሁኔታዬንና መኪናችንን ይመለከት ነበር። ወደ እኔ ተመልክቶ እንደገና ወደ መኪናዋ ተመለከተ። በእጁ ጠቀሰና መኪናው ላይ የተጫኑት ልጆች እንዲመጡ አደረገ፤ ልጆቹ ከመኪናው እየዘለሉ ወረዱ።

ቤድዊኖች የምድረ በዳ ኮድ (ምስጢር) አላቸው፤ እርስ በርስ ይረዳዳሉ። አንድ እንግዳ ሰው ወደ ቤድዊኖች ድንኳን ከመጣ፤ ቤድዊኖች ሲወርድ ሲዋረድ በመጣው የአረቦች ባህል መሠረት እንግዳውን ተቀብለው የማስተናገድ ጎላፊነት አለባቸው። ሰውየው ስምምነቱን ገለጸ፤ ወዲያው ሁሉም ልጆች ብርቱካን ይዘው መጡ። የተሳካላቸው ሰዎች ናቸው። ልጆቹ ከጂፕ መኪናው ግር ብለው ወረዱ፤ ከዚያም ብርቱካኑን ልጠው በልጣጩ መወራወር ጀመሩ። ከመጭመቂያው እየተፍለቀለቀ እንደሚወጣ ጭማቂ እየተሳሳቁ በአሸዋው ውስጥ ስለተቀረቀሩት ሰዎች ሐሳብ ተለዋወጡ።

ቤድዊኑና ልጆቹ ወደ መኪናው በመሄድ መኪናውን ከጎንና ከጎን አንፏቀቁት። መኪናው ወደ ቀኝ ሲንፏቀቅ በግራ በኩል ያሉት ሁለቱም ጎማዎች በአሸዋው ተውጠው ነበር። ወደ ግራ ሲንፏቀቅ በቀኝ በኩል ያሉት ጎማዎች ከአሸዋው ወጡ። ጥቂት ከተንፏቀቁና መንገዱም በአካፋ ከተጠረገ በኋላ መኪናው አንቆ ከያዘው አሸዋ ሙሉ በሙሉ ወጣ። አባትየው ወደ መኪናው ገብቶ ሞተሩን አስነሣ፤ ልጆቹ መኪናውን ሲገፉት እርሱ ፍሪሲዮኑን በመልቀቅ መኪናው ወደ ኮረኮንች መንገድ እንዲወጣ አደረገ።

ላሪ ሰውየውንና ልጆቹን ከአንገቱ በመጎንበስና እጃቸውን

በመጨበጥ ከልቡ አመሰግናቸው።

«ወደ ጃባል አል ላውዝ ልትወስዱን ትችላላችሁ?» በማለት ላሪ ጠየቃቸው። ፈገግታቸውና ደስታቸው በነነ።

የቤድዊኑ የደስታ ስሜት ጨልሞ ደግነቱ ሁሉ ተነነ። ከልጆቹ ጋር ሲነጋገር ፍርሃት በፊቱ ላይ ይነበብ ነበር፤ አንዱ መጻፊያና ወረቀት አውጥቶ የመኪናችንን ታርጋ ቁጥር ጻፈ። ከተራራው ጋር የተያያዘ ከልክል ነገር እንዳለ ግልጽ ነበር። የተከለከለውን ድንበር አልፈናል ብዬ ፈራሁ።

ላሪ በቀላሉ ተስፋ አልቆረጠም። ከብዙ ድርድር በኋላ ሰውየው ተራራው የት እንደሚገኝ ያሳየን ዘንድ አሳመነው። ሰውየው ወደ ጂፕ መኪናው አስገባንና ወደ አንድ ጠባብ ተረተር ወሰደን። ከአምስት ደቂቃ በኋላ በአንድ ጥቁር ድንጋያማ ስፍራ ቆምን፤ አንገራጋሪው መሪ ከመኪናው ወረደ። በጥንት ምዕራባውያን መሺ ላይ እንደሚታይ እንደ አንድ የሕንድ ወታደር ቁጢጥ ብሎ ዐለቱን ይጭር ጀመር። ሰውየው አለታማውን ኳንክ በጥንቃቄ ሲሰልል ከኋላው በዝግታ ተከተለው። ቤድዊኑ በአንድ ታላቅ ቋጥኝ ሥር ተንበርክኮ ያውና በማለት በእጁ አመለከተን።

የማይሰሙ ጆሮዎች ያሉ ይመስል «ጃባል አል ላውዝ» በማለት አሾከሾከ።

ከሸለቆው ባሻገር ተመለከትን። ልናየው የቋመጥነው ተራራ በዚያ ቆሟል። ከምድረ በዳው ወለል ከፍ ብሎ ግርማ ተላብሶ ይታያል። ሁለት ሹል ጥቋቁር ጫፎችም ይታያሉ።

በመጨረሻ እውነተኛውን የሲና ተራራ ተመለከትን።